

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

(අශෝකිත පිටපත)

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය :

සහායක නාමාවලිය

පිළිගන්නා ලද කෙටුම්පත් පත්‍රය :

Paddy Lands (Amendment) Bill

Agricultural Products (Guaranteed Prices and
Control of Hulling and Milling) (Amendment) Bill

Land Acquisition (Amendment) Bill

Water Resources Board Bill

Control of Acquisition of Property Bill

Co-operative Societies (Amendment) Bill

තේරීම් කාරක සභාව

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [දෙවන දිනය]

විවාදය කල් තබන ලදී

කල් තැබීමේ යෝජනාව

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு :

அக்கிராசனர் நாமாவலி

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள் :

Paddy Lands (Amendment) Bill

Agricultural Products (Guaranteed Prices and Control of Hulling and Milling) (Amendment) Bill

Land Acquisition (Amendment) Bill

Water Resources Board Bill

Control of Acquisition of Property Bill

Co-operative Societies (Amendment) Bill

தெரிவுக் குழு

மகாதேசாதிபதியினது உரை :

உரை மீதான விவாதம் [இரண்டாம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை

Volume 56
No. 2

Thursday,
9th July, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT :

Chairmen's Panel

BILLS READ THE FIRST TIME :

Paddy Lands (Amendment) Bill

Agricultural Products (Guaranteed Prices and Control of Hulling and Milling) (Amendment) Bill

Land Acquisition (Amendment) Bill

Water Resources Board Bill

Control of Acquisition of Property Bill

Co-operative Societies (Amendment) Bill

COMMITTEE OF SELECTION

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH

Debate on the Address [Second Day] :

Debate Adjourned

ADJOURNMENT MOTION

1964 ခု ဇူလိုင် 9 ရက်နေ့ ခြောက်နာရီခန့်

අ. හා. 2 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස්විය.
කථානායකතුමා [ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු]
මුලාසනාරූප විය.

အိဇီဒါယ

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

සභාපති තාමාවලිය

அக்கிராசனர் குழாம்

THE CHAIRMEN'S PANEL

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

136 වන සථාවර නියෝගය අනුව දැන් පවත්නා සභාවාරය තුළදී සේවය සඳහා මතු පළවන මන්ත්‍රීන් සභාපති නාමාවලියට ඇතුළත් කිරීම පිණිස මවිසින් තම කර ඇති බව දන්වනු කැමැත්තෙමි :

ශ්‍රීමත් රසික් fපරිච්ඡි, ඩී. බී. ඊ.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස්, කේ.බී.ඊ.

ආර්. එස්. වි. පෝලියර් මහතා,
සී.බී.ඊ.

එම්. සිවසිනම්පරම් මහතා.

In terms of Standing Order No. 136, I have nominated the following Members to serve on the Chairman's Panel for the current Session :

Sir Razik Fareed, O.B.E.

Sir Albert F. Peries, K.B.E.

Mr. R. S. V. Poulier, C.B.E.

Mr. M. Sivasithamparam.

ဇိဗိ ဇြေခါးသိင်္ဃ ဗိဇိဂ်ကပ်စီ

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Supplementary Estimate No. 10 of 1963-
64—[ගරු එම්.ඒ. ගුණවර්ධන]

සභා මේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

(i) 1963 වර්ෂයේ තේ පාලන අරමුදලේ පරීක්ෂා කළ ගණන් හිලව්;

(ii) 171 වන අධිකාරය වන ආහාර පාලන පනතේ 6 වැනි වගන්තිය යටතේ සම්පාදනය කරන ලද රෙගුලාසිය—(කෘෂිකම් ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු ටී. බී. ඉලංගරත්න).

සභා මේසය මත තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

කෙටුම්පත් පණත පිළිගැන්වීම.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

Paddy Lands (Amendment) Bill

"to amend the Paddy Lands Act, No. 1 of 1958".

පිළිගත් වන ලද්දේ කෘෂිකර්ම, ආහාර හා සිවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට හරු සී. පී. ද සිල්වා විසිනි. 1964 ජූලි 10 වන සිකුරාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයි ද නියෝග කරන ලදී.

Agricultural Products (Guaranteed Prices and Control of Hulling and Milling) (Amendment) Bill

"to amend the Agricultural Products (Guaranteed Prices and Control of Hulling and Milling) Act, No. 33 of 1961".

පිළිගත් වන ලද්දේ කෘෂිකර්ම, ආහාර හා සිවිල
කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා
විසිනි. 1964 ජූලි 10 වන සිකුරාදා දෙවන වර කියවිය
යුතුයයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයි ද නියෝග
කරන ලදී.

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. තාගනානන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்
லார்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Sir, on a point of Order. I do not understand why a Tamil translation has not been furnished. I think it has

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය
[දෙවන දිනය]

மகாதேசாதிபதியினது உரை

உரையின்மீதான விவாதம்

[இரண்டாம் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH
DEBATE ON THE ADDRESS
[SECOND DAY]

කළු තබන ලද විවාදය තව දුරටත් පවත්වනු
පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය
[ජූලි 2]—

“අතිරේක අග්‍රාණ්ඩකාරතුමන් විසින් පවත්වන
ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ
විසින් පහත දැක්වෙන ස්තූති යෝජනාව
ඉදිරිපත් කළ යුතුය :

‘අතිරේක උතුමාණනි, පාර්ලිමේන්තුව විවෘත
කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු
කථාව වෙනුවෙන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ
සාමාජිකයන් වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තූති කරමු.
අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට
අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට
ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු.’—[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි
මයා.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කිරීමට කරන ලදී.

අ. හා. 2.8

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු
කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத்
தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo
South)

Mr. Speaker, we are meeting after
prorogation of Parliament for four
months and during that time many
changes have taken place. I rise to
move the amendment to the Throne
Speech standing in the name of our
party, but, I think in a Throne
Speech Debate one is allowed to
travel far and wide and I intend to
talk particularly about the changes
that have taken place in this House,
in that a large number of hon. Mem-
bers who were sitting on our side
have travelled to the other side and
some from the other side have come
to this side.

රෙ. මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Where ?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The hon. Member for Katugampola. Many, I know, are still on the fence. The Throne Speech refers to the Coalition. Whatever we may think about this Coalition, it will have far-reaching consequences on the political future of this country. I think it is well that we understand the nature of this new Government and on what terms and conditions the L. S. S. P. thought it fit to join the Government that existed in March before the prorogation.

I must refer to one particular hon. Member who has crossed over, the Hon. Minister of Finance, the hon. Member for Yatiyantota. I must refer to him for several reasons, one being that he is occupying a seat I held for six years. I do not envy the task he has. But, whatever differences we may have in politics, he is today a Minister of State and his acts and deeds will affect all of us, not only members of his party but everyone who lives in this country today and who will live in it in the future. I also wish him well because I think, of the hon. Members in this House, I have known him longest, since 1926 when he and I were colleagues in the University College. We attended economic lectures under Professor Thomas. We came from two different schools; we did not know each other, but I began to like him then.

I remember a lecture we attended, by Professor Mervin—I wonder whether he remember him—on the League of Nations. We were sitting together at the back of the hall and we did not agree with the professor. I was not bold enough to stand up, but Mr. N. M. Perera—I think I prompted him or we discussed the question—was bold enough to get up and ask the question of my behalf

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

also. He asked the professor who was obviously a pro-English professor, "You call this a League of Nations. It is only a league of some nations because America is not in it". The professor in reply said, "I quite agree with my young friend, but we have tried everything possible to get America into the League of Nations and she refuses to join. If he will write and tell of some method whereby I can get America in, I will wire it to my Government". Of course we put our heads together and we could not think of getting America into the League of Nations in 1926. I am glad he remembers this because I have not forgotten. My association with him has lasted almost forty years.

Well, we parted and our political roads were different. We took two different roads. I think I took the right road—[*Interruption*—because I find the hon. Member is now agreeing with many things I have done in my political life in the last eight years. He is also coming on to the right road. Mr. Speaker, I hope he will do so fully for the future prosperity of our people. What are those things I refer to? I would like to mention some of them.

Firstly, the political independence of Ceylon. I remember, from this side of the House, he and his colleagues said this is a fake independence in 1948, but now they and everybody accepts that the Constitution we obtained in February 1948 was a free Constitution and it is because of that that we were able to ask the British to give up the bases. And we are a member of the United Nations.

We are as free as any other country in the world under our Constitution which he and his colleagues said was a fake.

Secondly, in the Throne Speech it is stated that the Government continues to recognize the value of the Commonwealth; they value the tie with the Commonwealth and hope to enhance it. There was a time, I

think, when the party to which the Hon. Minister of Finance belongs said that we must leave the Commonwealth. Now the Hon. Minister agrees with our political philosophy of eight years ago. Recently, he thanked me—and I am grateful to him for that—for being one of the sponsors of the Colombo Plan which he said he criticized some years back but which he now thinks is of great use to the people of Asia.

I remember also they opposed the Citizenship Bills and voted against them, but now for the first time in the Throne Speech they say that they hope to solve the problem of persons of Indian origin on the basis of the citizenship laws.

On the question of language we differed violently. They wanted parity, but today the Hon. Minister accepts the Sinhala only Act and wishes to give Tamil also its place.

Parliamentary democracy was another bugbear, but I see from the Throne Speech and from their 14 points that they agree that Parliamentary democracy should be preserved and strengthened.

With regard to religion, I remember the Hon. Minister objected when the United National Party gave a grant of Rs. 5 million for the purpose of celebrating Buddha Jayanthi. It was then stated that the State must have nothing to do with religion, but the Hon. Minister, on behalf of his party, for the first time agrees in the Throne Speech that Buddhism should be given its proper place in the country without impairing any other religion.

There will be many other matters in the course of the coming months when the Hon. Minister will come on to the right road himself. I wish him well.

Finally, Sir, I like to tell the Hon. Minister that when I produced on behalf of my party a Six-Year Plan he asked, "Why do you want a Six-Year Plan for a five-year Parliament?" Now he has produced a

Three-Year Plan for a one-year Parliament! How close we are coming to each other! We are now both taking the right road and many things may happen in the course of the months to come.

This is the first time, I think, in the history of politics not merely in Ceylon but in the world, that Trotskyites are in a Government. I do not know whether they continue to be Trotskyites; they have been expelled from the Fourth International. I have been reading about the Fourth International and I understand there was a Two and a Half International! There may be a Four and a Half International! But I still call them Trotskyites. For the first time in the world Trotskyites are in a Government and, I think, not only our country but the whole world is watching to see how they will perform, especially the three—

வேலுநாதன் காமநாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Musketeers!

சே. கா. சீவரத்தன்

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

—Ministers. I do not like to say this with the idea of discouraging them, but from my reading of political history in democratic countries I notice that no coalition has been successful; eventually one party disappears. We know the story of a certain type of spider that destroys its mate—the black widow spider. That is what happens in a coalition.

Take the coalitions in England. The first coalition I can remember of recent years is the Liberal coalition with the Conservative Party. The Liberals disappeared completely from the political life of England and have not come back yet. Then there was a coalition between the Conservative Party and the Labour Party in 1945. The Conservative Party was also decimated. The Labour Party

The Labour Party ruled for several years. There was the coalition in which Ramsay MacDonald formed a National Government with the Conservatives and the Liberals. The Labour Party was decimated. There was a colition, as was pointed out by the hon. Member for Divulapitiya (Mr. Lakshman Jayakody) in Ceylon when the United National Party had the Tamil Congress with them. The Tamil Congress disappeared. There was a later coalition—the S. L. F. P. with the V. L. S. S P—the Mahajana Eksath Peramuna—

சே. கா. சீவரத்தன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The Peramuna disappeared!

சே. கா. சீவரத்தன்

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You have taken it off my mouth; one section disappeared at the elections. The people do not like coalitions. They vote when elections are held for one of the factors for a coalition. One can understand a coalition against a common enemy from outside. But this coalition to my mind was born for two reasons.

There was fear on the part of the S. L. F. P. Government that they would lose either in this House or electorally in the country. There was despair on the part of the L. S. S. P., despair of ever winning an election. So these two forces got together in this coalition, and if history is read aright, before long one will disappear; it does not matter to us which but one will disappear; that is written on the wall, the writing that everybody can read.

One other fact is evident—the truth of what the Buddha has told us:

“பலிபேசம்மொரு ஈழிவது.” That is all conditioned things are subject to change. So this is one of the changes that is taking place. More changes are going to take place and some new

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

political synthesis will arise out of this coalition. There is no doubt about it. That is also one of the reasons—the “සම්බේසංකාර අනිවිඡා” doctrine of the Buddha—which made me not to accept Marxism.

I would like to speak a few words on this matter because one of the important questions arising out of this coalition is, has the L. S. S. P. entered this coalition as a Marxist Party? Are they Marxists in a democratic government? If so what is their attitude to the problems that face us, to the economic, philosophical and social conditions that a democratic government protects and preserves? To know that I think we must have a clear understanding of what Marxism is. And as I told you the only reason why I could not accept Marxism—I have studied it fairly deeply, and when the L. S. S. P. was formed in 1935 I think many of my friends joined it. I was then a young lawyer. Dr. Colvin R de Silva, Dr. N. M. Perera and others joined it and they are the people who requested me to join it—the one reason why I could not join that party was that I could not make it compatible with the teaching and theory of the Buddha because Karl Marx to my mind dealt with conditions created by man. The economic environment that surrounds man, the feudal and the capitalist systems, those are conditions created by man, and they change. He dealt primarily with the conditions existing in the early part of the nineteenth century, and based his entire philosophy, a teaching, a course of action, on the conditions that existed then. If he possibly were living today I doubt very much whether he would not change many of the teachings he and Engels outlined at that time.

Many of his predictions to this day have not come true. I think he predicted that the revolution would first take place in Germany, but it did not. There was never a socialist or marxist revolution in Germany. It took place in Russia, and the Russian revolution

took a completely different turn to what the revolutionaries expected it would. I will deal with that later. With the monolithic dictatorship created by Stalin, repudiated now by those in charge of the Russian Government, in many other countries there were contradictions between Marxism and its ultimate outcome or result. Whereas the teaching of the Buddha dealt not with conditions created by man but with phenomena. It was an explanation of phenomena and can never change. So I would like to pose this question to hon. members of the Cabinet who hold the Marxist point of view, and I think it is their duty to give an answer—a clear answer—not only to this House but to the country also.

I have read that Marxists disdain to conceal their views; they openly declare what their ends are and they want the public to know exactly what they can and what they will do. The original creed outlined by Marx and Engels was that. I do say that though we may not agree we must accept the great contribution that Karl Marx and Engels made to the welfare of man; and if their goal can be achieved in the way they hoped that it could be achieved there would be a classless society, there would be no poverty, there would be the equality preached by all religions—even in the economic and social field; there would be no State oppression, no police, no army and no navy. There would be no need even of a Government or a Parliament. Even the dictatorship of the proletariat would wither away. What was to take its place nobody knows. But the ideal was good.

I do not agree with the philosophy that led up to the ideal nor with the methods which they advocated to achieve that ideal. The main basis of their teaching is, I think, that there is a conflict in society between two main classes, the owners of the means of production—the *bourgeoisie* or the employers—and the employees or the proletariat,

those who work the means of production. Since the proletariat or the employees are more in numbers it is easy for them to rise up and overthrow by violence the employers, capture the State power and impose a dictatorship of the proletariat. Ultimately, even that will wither away.

Therefore, though it is not possible to go too deeply into the theories and practices of Marxism now, we know that it is based on a purely materialistic conception of history. That is the second point at which the teaching of the Buddha is not in keeping with Marxism. Even in the Buddha's time there were people who taught the materialistic conception of history—the *Bauthika Wadaya*. He rejected that. Therefore Marxism and Buddhism are incompatible. For that reason no man can be a follower of the Buddha and also of Marx at one and the same time.

But let us go on to the methods prepared by Karl Marx and Engels and learn by what was practised by Lenin. There is no doubt that throughout the teaching of Karl Marx and Engels—as interpreted by Lenin—violence was to be the method of the overthrow of the bourgeois State.

I wish to read a passage in a book by Lenin.

பி. சீ. லி. கெனமன் மொ. (லெட் கொலம்பி
டேவென் மன்ட்ரி)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு
மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second
Colombo Central)

Is that the reason why the U.N.P.
is now advocating revolution?

சே. ஐ. சயவர்தன மொ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

"Lenin on the state and revolution".

He says:

"We must also note that Engels very definitely calls universal suffrage an instrument of bourgeois rule. Universal

suffrage, he says, obviously summing up the long experience of German Social-Democracy, is

'...an index of the maturity of the working class. It cannot and never will be anything more in the modern state'."

In another passage in this very illuminating booklet called "State and Revolution", Lenin says.

"But it never enters the head of any of the opportunists who shamelessly distort Marxism that Engels here speaks of democracy 'withering away' or 'ceasing of itself'. This seems very strange at first sight; but it is 'unintelligible' only to those who have not pondered over the fact that democracy is also a state and that, consequently, democracy will also disappear when the state disappears. Revolution alone can 'put an end' to the bourgeois state. The state in general, i.e., the most complete democracy, can only 'wither away'."

Here is another passage:

"We have already said above, and shall show more fully later, that the doctrine of Marx and Engels concerning the inevitability of a violent revolution refers to the bourgeois state. The latter cannot be superseded by the proletarian state (the dictatorship of the proletariat) in the process of 'withering away'; as a general rule, this can happen only by means of a violent revolution."

Further down:

"The substitution of the proletarian state for the bourgeois state is impossible without a violent revolution. The abolition of the proletarian state, i.e., of the state in general is impossible except through the process of withering away."

I am trying to show that obviously, according to Lenin, the great disciple of Marx and Engels, the only way in which it is possible to get rid of the bourgeois State is by a violent revolution, and he not only practised it but laid down the fundamentals of the revolutionary process whereby violence was one part of their creed. And I think Karl Marx himself said so in a certain illuminating passage. He thought that all these parliaments, even on universal franchise, were

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මය.]

only representatives of the oppressing classes. Once every few years parliaments are elected and decide whether particular representatives of the oppressing classes should be in parliament to represent them or repress them.

In other words, according to the interpretation of Marxism by Lenin, universal franchise is a fake, parliaments elected on universal franchise are merely electors of the oppressors elected every five years and they should be done away with. Ultimately, democracy should be done away with, if necessary by violence.

I think Karl Marx preached to his followers not to preach sermons to the capitalists. What the real task of a revolutionary socialist party was was made clear. It was not the setting up of projects for the transformation of society, not the preaching of sermons to capitalists and their admirers about improving the position of the workers, not the instigation of conspiracies, but the organization of the class struggle of the proletariat and the carrying on of that struggle, the final aim of which is the seizure of political power by the proletariat and the organization of a socialist society.

Lenin advised the Labour Party in England in the time of Snowden and Henderson, the Communist section of it, that they should enter into coalitions but with one final object of overthrowing the Government, of overthrowing the State structure. Seize every method you can, he said, to enter even into a democratic government but keep always in your mind one object, that is, the attainment of a Communist state.

Let me read that passage. This was an article or lecture delivered on "Left Wing Communism". He said

this was an infantile disorder. I do not know whether existing members of the Fourth International agree with that. He said:

"The British Communists should unite their four (all very weak and some of them very, very weak) parties and groups into a single Communist Party on the basis of the principles of the Third International and of obligatory participation in Parliament...the British Communists must insist on and secure complete liberty to expose the Hendersons and the Snowdens."

That is, having entered the Labour Party, they must keep on exposing some of the leaders just as much as in this Cabinet where some of the members are supposed to be reactionaries. A certain section of the United Left Front, particularly the Hon. Minister of Finance and his party the L. S. S. P., openly say that some members of the Cabinet are reactionaries and should be sent away. They are the modern Hendersons and Snowdens. There is liberty for a section of the United Left Front to be in the Government, a section to be out of the Government and a section to be both in and out of the Government like the Communist Party. The Communist Party of England are told to take part in the election campaign while being members of the Labour Party or of the Coalition and distribute pamphlets advocating communism and in all constituencies where they have no candidates to urge the electors to vote for the Labour candidate against the *bourgeois* candidate. Push as far as possible the Labour Party forward, criticize those members of the Labour Party who you think are not with you, distribute pamphlets and literature at elections about communism and support Labour Party members only where you have no candidates. You can almost see the pattern of things to come in respect of our Coalition Government. I know who will be called the Hendersons and Snowdens and I know what literature would be

produced, and this practice outlined by Lenin might very well be adopted in this country.

"A Communist Party must keep its doctrine pure and its independence of reformism inviolate; its mission is to lead the way, without stopping or turning, by the direct road to the communist revolution."

Those then are the tactics outlined by the great revolutionary, Lenin.

One sees the same thing said by Harold Laski, who was the lecturer of the Hon. Minister of Finance. He says that after the War there were many countries which had coalitions with the Communists and they ended by the Communists swallowing them up. We have the example of Bulgaria, Rumania, Poland and Czechoslovakia. I would like to read some passages about that. This book is by one R. N. Carew Hunt—"The Theory And Practice of Communism". This is what he says:

"The first is the genuine coalition government in the form of a 'Popular', 'National' or 'Democratic Front', within which the various constituent parties co-operate to carry out an agreed programme. The second stage is the bogus coalition."

We are still in the first stage:

"The 'Popular Front' is still maintained, but the real leaders of the non-Communist parties are ousted in favour of Communist bosses, and "stooge" parties are formed to double them and draw away their members. A feature of this stage is the destruction of the Peasant Party. The third, or monolithic, stage is reached when the bogus coalition becomes a single 'People's Front' under rigid Communist discipline. Characteristic of this stage is the amalgamation with the Communists of the Social Democrats, who have by this time been weakened by internal dissension provoked by their extremist element, led by fellow-travellers or crypto-Communists. The rapidity with which this has been achieved has varied in the different countries. In Bulgaria and Roumania the bogus coalition stage was reached within a few months of their 'liberation' by the Red Army. On the other hand, Czechoslovakia was governed during the first three years by genuine coalitions which had been democratically elected, and it was on this account that the Communists were driven to seize power in February, 1948, a step which was rendered easier by their having secured the key Ministry of the Interior. In Yugoslavia the monolithic

stage had been reached as early as 1945, by which time the Red Army had withdrawn. But Tito refused to submit to *Gleichschaltung*, and, with the support of his Partisans, built up his own Communist State as the Russians had done after the Civil War".

This shows how ultimately everyone of those countries from Poland right down to Rumania, by the formation of coalition governments, ended with the swallowing up of the democratic parties by the Communist Parties. That was what happened in Europe after the 1939 war. They are called the "Trojan-Horse tactics." It happened in Kerala for a time. It happened in Burma and is happening in Burma.

In a recent article in "The World Today" Brian Crozier, says that General Ne Win is not a Communist but this game of coalition with him, seeking to infiltrate into his ranks, is being carried on by the Communist Party, which is the follower of the Russian method of communism, whereas the followers of the Chinese method say that they should not co-operate with any government but act in a revolutionary manner. He says that the 1960 Declaration of the Communist Party in Moscow called on Communists to work for the purpose of forming national democratic fronts with like-minded people and to work from within the Government to make it adopt certain policies. These were land reforms; the elimination of 'remnants and survivals of feudalism'; the exclusion of foreign private companies from the economy; the development of cultural and economic relations with the 'socialist' countries, etc. The countries that carried out such policies, that embarked on the path of 'non-capitalist development', and that gave full freedom of action to local Communist Parties were to be classified as 'national democratic States'—an intermediate category standing roughly half-way between 'bourgeois' States and 'People's democracies'.

Now, one would say, applying this description, that, we are half-way between the bourgeois and peoples'

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

democracy. We are a national democratic State now after the coalition. In contrast Maoism, the Chinese pattern of revolution, calls for the formation of armies of workers and peasants on party direction which are to engage the main enemy, the Government, in guerilla warfare with the object of setting up liberated areas.

Now, you see the pattern is quite clear. Beginning from the time of Karl Marx and outlined and put into effect by Lenin, there is no objection at all to a Communist Party entering into an alliance with what they call is a progressive democratic party and seeking to gradually turn the State into a Communist State: the pattern followed in Eastern Europe, attempted to be followed in England, followed in Kerala, being followed now in Burma, and I like to know from hon. Members in the House whether it is being followed in this country.

The dispute between Russia and China was largely a matter of tactics. As I said, the Russians believe in infiltration into the Government, and the Chinese say 'you must fight the Government from outside and have the armed revolution.' That is why the hon. Member for Bulathsinhala kept out of the coalition. He follows the Chinese line. I do not know whether the members of the Lanka Sama Samaja Party are followers of Russia, but they are following the tactics of Russia. The hon. Members of the Communist Party undoubtedly are part of the Russian Communist Party.

Sir, those are the tactics. Let us see the results. As I said before, no one would for a moment say that Karl Marx and Engels had on great ideals. If their theories were to be put into effect as they visualized then, the world would be a better place. But what happened? In the one country where the revolution was carried as far as possible according to their directions by the man who is

supposed to be the greatest exponent of the Marxist method, after Lenin's death, the whole state degenerated into an absolute totalitarian dictatorship under Josef Stalin.

I would like to read to you some passages from a book by Milovan Djilas, who was a great communist himself who analyzed the communist system in Yugoslavia and Russia and did state that Stalin's methods created a new class; instead of getting rid of classes, it created a new exploiting class. And what did he say about Stalin and the Stalin regime.

"The leaders and their methods, from Marx to Khrushchev, have been varied and changing. It never occurred to Marx to prevent others from voicing their ideas."

Now, this is very important. According to the text I have read, Karl Marx always allowed opposition and criticism. Lenin himself allowed it in his party, but when it came to Stalin, he destroyed the party itself and made himself the leader and the dictator. It never occurred to Marx to prevent others from voicing their ideas.

Then :

"Lenin tolerated free discussion in his party and did not think that party forums, let alone the party head, should regulate the expression of 'proper' and 'improper' ideas. Stalin abolished every type of intra-party discussion and made the expression of ideology solely the right of the central forum—or of himself. Other Communist movements were different. For instance, Marx's International Workers' Union (the so-called First International) was not Marxist in ideology, but a union of varied groups which adopted only the resolutions on which its members agreed. Lenin's party was an *avant-garde* group combining an internal revolutionary morality and ideological monolithic structure with democracy of a kind. Under Stalin the party became a mass of ideologically disinterested men, who got their ideas from above, but were wholehearted and unanimous in the defence of a system that assured them unquestionable privileges. Marx actually never created a party; Lenin destroyed all parties except his own, including the Socialist Party. Stalin relegated even the Bolshevik Party to second rank, transforming its core into the core of the new class, and transforming the party into a privileged impersonal and colourless group."

But I remember the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) getting up in this House and praising Stalin and the Stalin regime. Does he do it now? Why does he not get up to defend Stalin now? I will tell you why. I

[சே. ஸார். சயவரீமன மய.]

remember him defending China and saying that we must follow the Chinese budget. He does not talk about China now. Why is he silent? Because in this country there is one party which is an international party, allied to the Communist Party in Russia, and which takes its dictation from the Russian Communist Party—

வேலையவரீய ஸீ. ஸீ. வினமயிண
(அகூரீய)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்கு
றஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)
That is a lie.

சே. ஸார். சயவரீமன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Then why does he not get up and say that Stalin is right? Why does he not say that China is right?

கேனமன் மய.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There are many things that China did, and some things are wrong.

சே. ஸார். சயவரீமன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

We are opposed to what is happening in the Soviet Union as are my hon. Friends the Members of the Lanka Sama Samaja Party, because it is a totalitarian dictatorship. No one would say that the nationalization of the means of production, distribution and exchange should not have been done. All of us would like to see the result of that experiment, whether man can live happily under that system than now. But no one would also say that the suppression of those freedoms which were suppressed in those countries is correct. And I think we should pay a tribute to those members of the Fourth International, not only in this country but

throughout the world, who had the courage to break away from the Stalin regime and say, "You are betrayers of the revolution of Lenin". That the hon. Members of the L. S. S. P. did.

சய பதிரன மய. (கூருனேகல்)

(திரு. ஜயா பத்திரன—கூருனேகல்)

(Mr. Jaya Pathirana—Kurunegala)

Why did the Ceylon Communist Party join the National Congress in 1940? Will you answer that question?

கேனமன் மய.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

After that the Congress disappeared.

சே. ஸார். சயவரீமன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

That is where the Fourth International differed from the Communist Party of Russia, and they carried on the opposition until very recently when they were asked to leave the Fourth International.

Let us now try and find out what made them join this Government. You will pardon me if I go into this matter for a moment. I said I thought it was despair. But any political party seeks to form a Government some day or other. It is useless wandering in the wilderness and talking of theories unless you are able to have the State authority in your hands. Marxism has preached up to now that you should seek it by violence, by the overthrow of the bourgeois State. They have also said there is no harm in creeping, in infiltrating, into the Government and gaining State authority by parliamentary means.

If one looks at the results it is obvious that from 1936 the Marxist Party had no earthly chance of ever securing a sufficient number of votes to form a government. In 1936, out

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

the Parliamentary system of Government and the fourth one deals with the Indian question. I will deal with only two of them, with the one dealing with Parliamentary democracy and the one dealing with religion.

The point dealing with the Parliamentary democratic system in the 14 points—not in the Throne Speech—is as follows :

“To secure more successfully the victories won in 1956, social, cultural, political and economic victories with the help of this Government and socialist parties under the leadership of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike and to suppress the power of reactionaries and colonial elements according to the constitutional and parliamentary system and to establish more securely democracy and socialism in this country.”

We can support that wholeheartedly. We also want to see the power of reactionaries and colonial elements crushed. Some say that they are in the Cabinet! The matters regarding constitutional democracy have been omitted in the Throne Speech. This is very significant. I read this passage from the 14-point programme :

“To establish more securely the democratic principles in this country according to the Parliamentary system

What does this year's Throne Speech say ? It says :

“..... to strengthen and develop the struggle against reactionaries and colonial elements by securing the fullest support of the working people, I have broadened the base of My Government by the formation of a Coalition Government on the 11th of June, 1964. This step has evoked widespread and universal acceptance and enthusiasm of the wide mass of the people.”

Question ! The only way to test it is to have an election. We are asking for an election. An election will show how far the people are showing their “widespread and universal acceptance”. That is, of course, another matter.

The Throne Speech, as I said, makes no mention of the “constitutional and parliamentary system”. Will hon. Members of the Cabinet tell us why

that particular phrase, which was in the 14-point programme, has been dropped ?

Then, again, the Throne Speech says :

“During this Session of Parliament, My Government proposes to undertake a series of further socialist measures calculated to serve the immediate and vital interests of the people.”

There, too, there is nothing about democracy. So, the important points dealing with the Parliamentary system, the constitutional system and democracy in the 14-point programme have been dropped in the Throne Speech.

It is possible for the Government to move an amendment to include them. There is still time for them to do so. Those hon. Members of the S.L.F.P. Government who had four points added to the ten-point programme can move an amendment. It will receive, I think, the unanimous support of this House.

The other matter I want to refer to is religion. One of the 14 points is this :

“To give Buddhist its proper place in the country as the religion of the majority, to give complete freedom of worship to all religions and to see that no injustice is done to anybody in matters of religion and worship.”

That has been incorporated in the Throne Speech almost word for word.

Therefore, there was a fear in the minds of certain members of the S.L.F.P. Government which made them think that particular care should be taken to protect the Parliamentary democracy system and the religions of this country. That was why they had two of these four points added to the ten-point programme of the L.S.S.P. Of course, the L.S.S.P. did not care about democracy or about religion, but when the additions were suggested they immediately accepted them. Let us see why that happened.

In the Soviet Union right up to the present day steps are being taken to destroy religion. I have with me a "Report on Foreign Affairs", January, February, March 1964, citing a passage from the publication of the Central Committee Decree of the Communist Party :

"A renewal of the intensive campaign against all religions was formalized on 2nd March by the publication of a Party Central Committee decree entitled 'On Measures for Intensifying the Atheistic Education of the Population'. The campaign of persecution applies equally to Islam, Christianity, and Judaism, and, indeed, to any other religion. The Party decree referred back to last November's session of the Ideological Commission convened to review the campaign to eradicate all religions belief in the Soviet Union by 1980, the year when full Communism is supposed to be achieved."

It goes on like that and says :

"The campaign was as vigorously pursued in the Soviet Muslim Republics and a Communist Party spokesman in Uzbekistan, for example, announced that there was no such thing as 'Islamic Socialism' and never could be. In the Ukraine a violently and vulgarly anti-semitic book appeared which pursued the campaign against Judaism....."

This is the March 1964 decree of the Communist Party Central Committee in Russia. They are going to eradicate all religious beliefs by 1980. That is one. But that is not all.

Hon. Members would like to see a quotation of an article by Dr. Colvin R. de Silva. This is published in the "Daily News" of 6th March, 1952, but this is his view of the Soviet Union when he paid a visit to that country in 1932. He says religion is being completely wiped out in the Soviet Union. It is too long an article to cite but anybody can see this. The date of the paper is 6th March, 1952—the "Ceylon Daily News"—but it gives a photostat copy of an article published in the "Daily News" in 1932 :

"Religion, the Bolshevik.....is the dope of the people. Such an institution would be a standing danger to the dictatorship of a class conscious proletariat. Hence it must be annihilated."

And he says :

"While destroying the traditional religion of Russia, the Bolsheviks have erected a new religion to take its place. That religion, which is the religion of every Russian youth, is no other than Communism."

I am dealing with the Soviet Union under Stalin.

Then there was the leader and founder of the Sri Lanka Freedom Party, the late Mr. Bandaranaike. What did he say? He said :

"Marxists have no place in this country. They can only secure the State power by the backdoor."

on 11th September, 1959, just two weeks before he was assassinated. It is printed in the "Daily News" of 11th September, 1959, at page 3 :

"Marxists have no place here—P. M.

"Marxist parties have no place in this country. I do not think they will get the people's support to form a government by democratic means. They can only hope to capture power by revolution and maintain a form of dictatorship as they have done it in certain foreign countries", said the Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, at a meeting that followed the laying of the foundation stone for a housing scheme of the Pussellawa Town Council.

The chances of the Marxists gaining power in this country were as probable as the sun beginning to rise from the West".

That is what the late Mr. Bandaranaike said in September 1959, two weeks before he died, and at the Kurunegala sessions I think he said the same thing, which we are all aware of. But this is just two weeks before he died. I wonder whether his widow read that speech. How prophetic! He said that the Marxists can only come through the back-door and his widow fulfilled that promise.

So, Sir, the Government has decided to take the L. S. S. P. in and the L. S. S. P. has agreed to it. Well, let us accept them and see how they behave. My own view is that they will outdo the Buddhists in practising

[ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

Buddhism, and Mr. Anil Moonesinghe may be not second to Anagarika Dharmapala, till the next elections are over. Anyway, religion can look after itself.

Now, I want to talk a little about the vote, the democratic vote, which is also protected in the 14 points but not in the Throne Speech. Hon. Members might ask me why the United National Party is talking so much about the vote. The reason is that speech after speech has been made in the country by hon. Members of this Government—I must say not by the L. S. S. P. but by the members of the S. L. F. P.—that the elections should be postponed. I will cite them. Mr. R. S. Perera, is I think, a Parliamentary and Member of this Government and as published in the “Janatha” of 13th June 1964, he is reported to have said that the country should be handed over to Colonel Udugama. He said that the country must be handed over to Colonel Udugama and that there should be a military dictatorship. Now, under a dictatorship there is no vote. Mr. Somaweera Chandrasiri, the Member for Kesbawa, on two occasions, has said that the elections must be postponed. In fact, he said that after the formation of the Coalition Government the elections must be postponed.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ඥ. ආර්. ජයවර්ධන—තපාල්, තනතුරු පොරොන්දු කරනු ලබන අයෙකුගේ පාර්ලිමේන්තු කාර්යාලය)

(Mr. R. S. Perera—Parliamentary Secretary to the Minister of Posts and Telecommunications)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ නම සඳහන් කරමින් කථා කළ නිසා වචන ස්වල්පයකින් ඒ කාරණය පැහැදිලි කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙමිනි.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිரு. ඥ. ආර්. ජයවර්ධන)
(Mr. J. R. Jayewardene)

He can make a personal explanation.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(තිரு. ඥ. ආර්. ජයවර්ධන)
(Mr. R. S. Perera)

“ජනතා” පත්තරේ ඔය විධියට බැලුවට මදි. එක “ජනතා” වක් නොවෙයි, අනෙක් “ජනතාව”ත් කියවන්න ඕනි. එකක නිවුණු දෙයක් පමණක් කියවලා තීරණයක් ගන්න එපා. ඔය කියන පත්‍රයේ පළ වුණේ මා ප්‍රකාශ නොකළ දෙයක්. තමුන්තාත් සෙලගෙ පක්ෂයේ වාර්තාකරුවෙක් කියන්න ඇති ඔය විධියට, එහෙම තැනුව මා කී දෙයක් නම් නොවෙයි. කරුණා කර පත්‍රයක් කියවනව නම් එකක් විතරක් කියවා නිකම් ඉන්නේ තැනිව අනෙක් ඒවත් කියවන්න.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිரு. ඥ. ආර්. ජයවර්ධන)
(Mr. J. R. Jayewardene)

මට අරන් දුන්නොත් මම කියවන්නම්.

කථානායකතුමා

(ආපාදනායක)
(Mr. Speaker)

He can make a personal explanation.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිரு. ඥ. ආර්. ජයවර්ධන)
(Mr. J. R. Jayewardene)

If it is relevant. If you contradict that it will be all right.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(තිரு. ඥ. ආර්. ජයවර්ධන)
(Mr. R. S. Perera)

I denied it and it was published.—[Interruption]. I would kindly request you to read that also.

சே. ஈர். சுவரீதன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

I accept your word wholeheartedly.

ஈர். எஸ். பெரேரா மஹா.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)
(Mr. R. S. Perera)

Thank you very much.

சே. ஈர். சுவரீதன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

The hon. Member for Kesbewa is not here, and he also said on two occasions that the elections must be postponed. Well, he is not here and we take it that he wants the elections postponed. The hon. Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) openly said that we should not have elections.

எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

I never said that.

சே. ஈர். சுவரீதன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Then what did you say? Rev. Henpitagedera Gnanaseeha Thero has openly said that he advocates that the Prime Minister should establish a dictatorship in a letter addressed to the press of which a copy has been given to the Governor-General. He says that the Prime Minister has not given an answer to that. I think this matter, the activities of Rev. Henpitagedera Gnanaseeha Thero with regard to a dictatorship will be debated in the course of this Debate. Some members of the Cabinet know about it.—[Interruption]. The ex-Minister of Finance, Mr. T. B. Ilangaratne, on 25th April 1964 said, soon after the coalition talks at Nuwara-Eliya, that the Prime Minister could continue the Government after August 1965 legally for a longer period of time.

ஈர். மனோரமன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Because she will become the Prime Minister again.

சே. ஈர். சுவரீதன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Legally.

I understand that in the course of the discussions with the L. S. S. P. in Nuwara Eliya it was suggested that one need not have elections in 1965.

பி. டி. தனேகூன் மஹா. (தனது உறுப்பினர் ஒருவர் வெளியே செல்லும் போது கைபிடித்துக் கொண்டு செல்வதைக் கவனித்தேன்)

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்—உள்ளாட்சி, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. T. B. Tennekoon—Parliamentary Secretary to the Minister of Internal and External Trade and Supply)

மேலும், இது குறித்து நான் சொன்னதைக் கவனித்துக் கொள்ளுமா? இல்லாவிட்டால், இது குறித்து நான் சொன்னதைக் கவனித்துக் கொள்ளுமா?

பி. டி. எம். ஹேரத் மஹா. (இது குறித்து கவனித்துக் கொள்ளுமா? இல்லாவிட்டால், இது குறித்து நான் சொன்னதைக் கவனித்துக் கொள்ளுமா?)

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்—கிராம, கைத் தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. T. B. M. Herath—Parliamentary Secretary to the Minister of Rural and Industrial Development)

இது குறித்து நான் சொன்னதைக் கவனித்துக் கொள்ளுமா? இல்லாவிட்டால், இது குறித்து நான் சொன்னதைக் கவனித்துக் கொள்ளுமா?

சே. ஈர். சுவரீதன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

It was suggested that in August 1965 Parliament may be automatically dissolved but that elections need not be held that year because there is supposed to be some legal omission in the Constitution and that elections need only be held in 1966. So, from the speeches made by hon. Members, responsible Members of the Government Party and by a Minister, it was

[சே. ஈ. சீவரத்தன் மொ.]

quite clear, particularly when the L. S. S. P. Members joined the Government who, as I said, really have not much faith in Parliamentary democracy and universal franchise, that they may be visualizing a new system of democracy and elections, and it is possible for people to think that there is an attempt to do away with the parliamentary system and with elections in 1965, and to go on as long as possible according to their interpretation of the Constitution, without elections.

விவியன் குனவர்தன் மொ. (பலாண்
பாடல் இ சீவரத்தன் கவையு பிடுகிடு
பாடுகிடுகிடு கிடுகிடு)

(திருமதி விவியன் குனவர்தன்—உள்ளு
ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

Imagination!

சே. ஈ. சீவரத்தன் மொ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன்)

(Mr. J. R. Jayewardene)

It was because of that that certain Ministers insisted that there should be safeguards for the Parliamentary and democratic system. Therefore, two points on which the country should be alert are religion and the right to vote. Our party, as a constitutional opposition, has never taken direct action against the Government constitutionally in office. We hope to succeed with the wish and the sanction of the people at elections, but if there are people so minded in this Government who think they can postpone the elections which are to be held in 1965, then we say it quite clearly that such an illegal and unconstitutional government will be overthrown.

செ. தனித்தனி

(கொளரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Hear! Hear!

சு. வி. வீரசேகர மொ. (யதிநுவர)

(திரு. யு. பி. வீரசேகர—யதிநுவர)

(Mr. U. B. Weerasekara—Yatinuwara)

I would like to know how he would overthrow the Government, whether it is with the aid of the people of this country or with aid from elsewhere.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

சு. வி. வீரசேகர மொ. (நெடுவரை—காரை
கலாநாயகர்)

(ஜனாப் ஐ. ஏ. காதர்—வேருவல—குழுக்
களின் உப-அக்கிராசனர்)

(Mr. I. A. Cader—Beruwala—Deputy-Chairman of Committees)

It is a pertinent question.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The hon. First Member for Colombo South may continue.

சே. ஈ. சீவரத்தன் மொ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன்)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Thank you.

So, the heart of the problem to my mind is, not whether the L.S.S.P. joined the Government or not, whether they still believe in the Marxist theory or not, whether they are Trotskyites or not, or whether or not they belong to the Fourth International, or whether the Members of the Government objected to their coming in and obtained certain safeguards or not, but whether this country is to continue as a democratic country. Is this country to continue to develop economically through democratic processes such as the right to vote; the right of the people to elect their representatives every five years or earlier; the alternation of political teams in office; freedom of expression; freedom of meeting; freedom of worship; and freedom of the press? That is the heart of the problem.

Our party has changed its political and economic program from time to time. We are not guided by this -ism or that -ism. Our latest political document to the nation is one which allows the widest economic freedom to the people of this country to be achieved through democratic processes.

We say that socialism is basically correct in that it gives priority to social interest over private interest, but nationalization alone is not the means of achieving this objective.

"Our party is wedded to the preservation of democratic freedoms." I am reading from our manifesto. I find that the Hon. Prime Minister has recently used the same words. She must have read our manifesto. Our party, we say, is wedded to the preservation of democratic freedoms. The Hon. Prime Minister is coming closer to us.

We stress throughout our program the freedom of the individual, freedom to choose his own employment and the freedom to think and live as a free citizen. We have no desire to make the citizen of free Ceylon a helot or a slave of the state.

We have no ambition to take over the ownership of his lands or his factory or his cottage industry, if he is taking part in the national endeavour to raise the standard of living. Private effort need not be destroyed on purely doctrinaire grounds. All development need not be surrendered to the State. That is the totalitarian way.

Therefore, the central factor is this. Are we going the democratic way or are we going the totalitarian way as Russia has done? Is this Coalition Government going the totalitarian way, or is it going to work in the democratic way? Will it give expression to the democratic freedoms and through those same processes achieve economic freedom?

We do not stand in any way for any privileged class in this country, either feudal land-owners or any other land-owners. We stand for the people of this land, as you do, and we want them to have the highest standards of living.

We believe in employer-employee partnership in management and profits. I am glad the Hon. Minister of Communications is forming Workers' Councils.

I shall read from our manifesto which was adopted at Kalutara in 1963 :

"We visualize full employment and economic security. We seek to change the relationship between employer and employee. Both in the public and private sectors we believe in employee-partnership in management and profits, giving those who are employed a better status, more power, more responsibility and direct participation in the affairs of the concern in which they work, together with those who own it. We favour a democratic ownership and working of industries. All these ideals are to be achieved not by revolution, or bloodshed, or by confiscation of property, but by and through parliamentary democracy, preserving the freedom of the individual. This means that the path we tread must be traversed step by step, persuading our fellow citizens that our ideals are just, and that the means we adopt are as worthy as the ideals.

We believe that it is necessary to consider anew the question of the management of state-owned enterprises. We would like to give much more power to the workers in these industries Their participation in management would make them consider themselves as part-owners. They will feel that the real purpose of their work is not to swell the profits of the shareholders only but to help themselves too. That is why we believe in employer-employee partnership in management and profits.

We believe in the creation of 'Workers' Councils' in our country, both in the public and private sectors: such an extension of the relationship between employer-employee would be in keeping with the principles of Democratic Socialism."

We give our whole-hearted co-operation to the Government in the implementation of that policy.

Right to a recall of delegates.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Recall of delegates? Return ticket!

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

If he does not represent his members the others have a right to recall him.—[Interruption].

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

I cannot quite follow. Is recall the same as general elections?

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

If they are not representative of the people who voted them into power they can be recalled. We have always maintained that. But you have not read that part. It is the first Soviet Constitution.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

I am sorry you mentioned the Soviet Constitution because many things in that constitution are not implemented.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

There are several constitutions.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The delegates there are from one party. In the Soviet Union there is only the Communist Party. We believe in a multi-party system.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

If I may be permitted to interrupt the hon. Member, the first Russian Government was a coalition government and there were two parties in that government. The parties were permitted to recall their delegates.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

I am talking of Stalin.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

I am talking of Lenin.

சே. ஃபர். சீவர்தன மை.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

If the Hon. Minister says that the recall of delegates is the same as general elections we have no quarrel, but let us say that the recall of delegates is the same as general elections and that there will be a recall of delegates in 1965.

I have come to the end of my story. Mine was really an attempt to obtain from the hon. Members of the L. S. S. P. who are now in the democratic S. L. F. P. as equal partners a public declaration and pledge that they will see that the freedom of worship of our people is protected and the right of our people—[Interruption]—religion is always a joke to them—that the right of our people to elect their representatives in 1965 again is preserved, strengthened and permitted to them without any hindrance whatsoever.

I move as an amendment to the Address at the end to add the words:—

“but regret, that the main problems of the people such as unemployment, soaring cost of living, lack of educational, medical and housing facilities, bribery and corruption have been aggravated under

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]
the Governments which functioned since 1956, and the Throne Speech contains no effective measures for the amelioration of the sufferings of the people caused by the deterioration in their living standards".

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හගුරන්කෙත)
(திரு. எம். டி. பண்டா—ஹங்குரன்கெத்த)
(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)
විසින් ස්ථිර කරන ලදී. සංශෝධනය සහතිකව
කරන ලදී.

අ. හා. 3.36
ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සා
වෙල්ල)
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவல்லு)
(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

ගරු කළානායකතුමනි, මා නැගී සිටියේ
රාජාසන කළාව සඳහා ඉදිරිපත් කරන
ස්තූති යෝජනාවට මහජන එක්සත් පෙර
මුණ වෙනුවෙන් සංශෝධනයක් ඉදිරිපත්
කිරීම පිණිසයි.

මම පළමුවෙන්ම එම සංශෝධනය කිය
වන්නම් :

“එතකුළු වුවත් උතුමාණන් වහන්සේගේ කළා
වෙන්,

(අ) ලංකාව ස්වාධීන ජනරජයක් බවට පත්
කිරීම සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ඉදිරිපත් නො
කිරීම;

(ආ) වර්තමාන රැකිරක්ෂා රහිත භාවය හා
ආර්ථික අකර්මණ්‍යතාව නැතිකර දැමීමට අත්‍යවශ්‍ය
වූ රටේ ස්වාභාවික ධන නිධානයන් හා මිනිස්
බලය පිළිබඳ සම්පූර්ණ සංවර්ධනයට අදාළවන,
ආර්ථික දියුණුව සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ජනතාව
ඉදිරියේ තැබීමට අපොහොසත්වීම;

(ඇ) විදේශීන් සතු බංකු හා “ඒජන්සි” සමා
ගම් ජනසතු කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් රට ඉදිරි
යේ තැබීමට අපොහොසත්වීම;

(ඈ) ඉකුත් වර්ෂ 400 තුළත් ඔබතුමාණන්ගේ
ආණ්ඩුව යටතේ දැනටත් රටේ වැඩි ජනතාවගේ
ආගම වන බුද්ධාගම මුහුණ පා සිටින දුෂ්කරතාව
යන් ඉවත් කර දැමීමට කතෝලික දේශපාලන
ආක්‍රමණය ගැන සෝදිසි කිරීම සඳහා කිසිදු බලා
පොරොත්තුවක් ඇති බව බෞද්ධ ජනතාව හමුවේ
සහතික කිරීමට අපොහොසත්වීම;

(ඉ) බෞද්ධාගමට සහ අනිකුත් සෑම ආගම වල
ටම හිමි ස්ථානය ලබාදීම සහතික කිරීම සඳහා
වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වගන්තියේ
නොපැහැදිලි, වියවුල් සහගත තත්ත්වයන් නොසලකා
හැරීම, වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ

නය කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වූ ද, ක්‍රියාත්මක වූ ද,
නිශ්චිත වූ ද, යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට අපොහො
සත් වීම;

(ඊ) රටේ විදේශීය ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලිව අවකා
කූලව ප්‍රකාශ කිරීමට අපොහොසත්වීම, ඇතැම් රට
වල බලාපොරොත්තු ඉටු කරන්නාක් සෙයින් නො
බැරිණ “විදේශ” ප්‍රතිපත්තිය යනු කුමක්දැයි
පැහැදිලි කර නැති අතර ඒ වටා අවිනිශ්චිත ස්ව
භාවයක් පවතිද්දී ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව නො
බැරුණ විදේශ ප්‍රතිපත්තියට අනුකූලතාවයක් නැති
ක්‍රියා මාර්ගයන් අනුගමනය කිරීම; රටවල් බොහෝ
ගණනක් සමග තානාපති හා වෙළඳ සම්බන්ධකම්
ඇතිකර ගැනීම සතුවත් පිළිගන්නා අතර කැන
ඩාව සහ අඑනින් නිදහස ලබාගත් කිනියාව, ටැංග
නිකාව හා උගන්ඩාව යන රටවල් සමග පූර්ණ
තානාපති සම්බන්ධකම් ඇති කර ගැනීමට ඔබ
තුමන්ගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත්වීම නිසා උතුමා
ණන් වහන්සේගේ කළාව ගැන අපගේ අප්‍රසාදය
පළකර සිටිමු.”

මගේ කළාව විස්තර වශයෙන් ඉංගිරිසි
භාෂාවෙන් කිරීමට මම බලාපොරොත්තු
වෙනවා. ඊට පෙර මම තවත් ප්‍රකාශයක්
සිංහලෙන් කරන්න කැමතියි.

වර්ෂ 1956 යේ ජනතා ජයග්‍රහණයෙන්
පසු මහජන එක්සත් පෙරමුණු රජය තැබූ
මූලික පියවර තහවුරු කර ඉදිරියට ගෙන
යෑම සඳහාත් ලංකාවාසී ප්‍රගතිශීලී ජනතා
ව එකරාගෙන කිරීම සඳහාත් මහජන
එක්සත් පෙරමුණේ 1961 සහ 1962 සම්
මේලනවල තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහිලා
ගත් ඉමහත් පරිශ්‍රමයේ ප්‍රතිඵලයක් වශ
යෙන් වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණ ගො
ඩනගන ලදී. මහජන එක්සත් පෙරමුණේ
පුරෝගාමීත්වයෙන් ගෙන යන ලද මෙම
වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක කර ගැනීමට ඉම
හත් පරිත්‍යාගයක් කිරීමට සිදුවූ බව මෙහි
ලා සඳහන් කළ යුතුය. වර්ෂ 1963
අගෝස්තු 12 වන දින ජනතාව ඉදිරියේ
ප්‍රතිඥා දී වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ
ගිවිසුමට අත්සන් තබන ලදී. එය අනුමත
කළ ප්‍රගතිශීලී ජනතාව 1964 මැයි දිනයේ
දී ඒ පිළිබඳව තැබූ විශ්වාසය වාමාංශික
එක්සත් පෙරමුණ වටා ලක්ෂ සංඛ්‍යාතව
රොක්වීමෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ ලෙස පෙන්නුම්
කළහ. එම ජනතා අපේක්ෂාවන් ඉදිරියට
ගෙනයෑම පිණිස වාමාංශික එක්සත් පෙර
මුණ රැකගෙන ශක්තිමත් කිරීමට මහ
ජන එක්සත් පෙරමුණ දැරූ ඉමහත්
ප්‍රයත්නය ජනතාවට රහසක්ද නොවේ.
එහෙත්, වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ

තීරණයට පටහැනිව පක්ෂයක් වශයෙන් පමණක් තම වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට ආචාර්ය ඇන්. ඇම්. පෙරේරා මහතාගේ නායකත්වය පිළිගත් ලංකා සම සමාජ පක්ෂය අනුගමනය කළ ක්‍රියා කලා පය හේතුකොට ගෙන වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණ විනාශ වී ඇති බව කණගාටුවෙන් වුවද ජනතාවට සැළ කළ යුතුව තිබේ. එම වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණ නිසා නොවූ විරූ අන්දමින් ගොඩනැගුණු ජනතා සමගිය පළුදු වීමට ඉඩ නොදී ඉදිරියට ගෙනයාම සඳහා මහජන එක්සත් පෙරමුණ සෑම වැයමක්ම දරනවා ඇත.

මහජන එක්සත් පෙරමුණ කවදත් ක්‍රියා කළේ 1956 ජනතා ජයග්‍රහණය තහවුරු කර ඉදිරියට ගෙනයාම සඳහාය. ප්‍රතිගාමී ප්‍රහාරවලින් ජනතාව ආරක්ෂා කර මින් රටේ අංග සම්පූර්ණ දේශපාලන ස්වාධීනත්වයටත්, ආර්ථික සංවර්ධනයටත්, සමාජ ප්‍රගතියටත් ඉවහල් වන ක්‍රියා මාර්ගවලට මහජන එක්සත් පෙරමුණ මෙතෙක් සෑම අවස්ථාවකදීම ආධාර දී ඇත.

ජාතික ආපදාවන්ට තුඩු දුන් සෑම අවස්ථාවකදීම ජනතාවගේ පෙරමුණ ගෙන අප පක්ෂය ක්‍රියා කළේය. වර්ෂ 1962 ජනවාරි 27 වැනි දින අසාර්ථක වූ රාජ්‍ය පෙරලීමේ ප්‍රතිගාමී කුමන්ත්‍රණයෙන් රටත් ජාතියත් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ජනතා පෙරමුණ ගෙන ක්‍රියා කළ අන්දමටම ඉදිරියටද අප පක්ෂය ක්‍රියා කරනවා ඇත. මෙහිදී ජනතාවගේ ජාතික, ආගමික, සංස්කෘතික හා ආර්ථික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර දීමට ඉදිරියටද ක්‍රියා කරන බවට අපි ජනතාවට ප්‍රතිඥා දී සිටිමු.

අධිරාජ්‍යවාදී බලපෑම්වලින්ද කතෝලික ආක්‍රමණයේ ප්‍රහාරවලින්ද එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ ප්‍රතිගාමී කොටස්වලින් ද, වසර 1956 ප්‍රගතිශීලී වැඩ පිළිවෙලට බාධා කොට තවමත් රජය තුළ රැඳී සිටින ප්‍රතිගාමීන්ගෙන්ද රටත් ජාතියත් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා අපි ජනතාවට ප්‍රතිඥා දී සිටිමු.

ආරක්ෂා කිරීමේ පොදු භාරකාරත්වය ලත් සහ—වෙද—ගුරු—ගොවි—කම්කරු යන පස්විධ මහා කොටස්වලට මහජන එක්සත් පෙරමුණ වටා රොක් වන ලෙස තව දුරටත් ආරාධනය කර සිටිමු.

Sir, I am in a very pensive mood. Events that have occurred in the last 30 to 40 years flit across my mind. I still remember a Latin tag I learnt when I was 14 years old—*omnia mutantur, nos et mutamur in illis*, all things change, and we change with them. I suppose you find in this the principle of historical materialism.

My Friend, the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) says that he is a Buddhist and that he cannot believe in economic materialism, historical materialism and dialectical materialism. He quotes the Pali text, *Anichchawata Sankara*—all corporeal bodies decay. I was myself born a Buddhist. I grew up as a Buddhist. I still remain a Buddhist. I do not find any difficulty in reconciling this philosophy with *Anichchawata Sankara*. Of course, the hon. First Member for Colombo South stated in the course of his speech that he was asked to join the L. S. S. P. in 1935 but he did not join it because he could not, being a Buddhist, join it. I wonder whether he was a Buddhist in 1935?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(ති.රු. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Why not?

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

It is possible that he was thinking of giving up the faith in which he grew up, Christianity, but I was wondering whether he had embraced Buddhism by 1935.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Yes, in 1930.

சி. பி. டி. ஐ. என். என். என்.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Very good.

I listened with care to the speech of my hon. Friend, the First Member for Colombo South. He seems to find great difficulty in understanding some of the books he read. As a matter of fact, he read a book which I translated when I was in prison—Lenin's "State and Revolution". I translated it into Sinhala while in prison at Badulla in 1944-45 and I had it published in Sinhala. My hon. Friend, I am afraid, has started to study Marxism rather late in life. Marxism is a subject that you must study when you are young, when you have the enthusiasm and energy. It is not a book for people who feel that they are now retiring from the field of action. It is a philosophy for people who are preparing for action, not for people who are retiring from action. I do not want to start a discussion on what he said about Marxism and about Socialism. I myself have been a socialist from the time I was 24 years old. I still remember the days I spent with Jayaprakash Narayanan, the Indian socialist leader, the person who built up the Indian Socialist Party. In the campus at Madison, Wisconsin, in 1924 and 1925 we discussed whether Gandhian non-violence would be effective in securing independence for India. At that time I held the view—because I had not started reading Marx—that Gandhian non-violence would be effective; but my friend Jayaprakash Narayan, who studied Chemistry at Wisconsin, held the view that it was not going to succeed and was not going to change the face of India—the social structure—in the way that Gandhi wanted. Again I discussed things with him before I left New York.

In 1928 when I met him again and spent a couple of weeks together we discussed this question again. Again when he was returning to India he met me in London in 1929. He told me that he was not going to join the Communist Party but he would form

a Congress Socialist Party inside the Congress. I wished him well; I said: "By all means go and build your party but see that you build a socialist party and you educate the young men and women of India who are fighting for independence in the necessity for building a new social order." After that I too returned to Ceylon in 1932—1st November, 1932, after spending many years in England and visiting such countries as Spain, Germany, Bulgaria and other countries on the continent of Europe.

It is my duty to state in this House on this occasion that but for Sir Baron Jayatilleke I would never have come back to Ceylon because the British Government which ruled this country at that time refused to give me a passport. I crossed over from England to France, and went to Italy, Spain and other countries but fortunately in 1930 Sir Baron Jayatilleke became Minister for Home Affairs under the Donoughmore Constitution. He readily granted me a passport which permitted me to return to this country in November 1932. Since then I have been in the struggle for socialism in this country. There was not a single socialist when I returned—not even the leaders of the L. S. S. P. were socialist then. I had to teach most of them even the elements of socialism and Marxism.

செ. என். என். என்.

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The father of the revolution!

சி. பி. டி. ஐ. என். என். என்.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The revolution has not come yet. And what is more, let me tell you the reason why the Lanka Sama Samaja Party became a Trotskyite party. The reason is that when I came back I came back a Trotskyite. A portion of Marxism that I respected most was the philosophy of Trotsky, and it is under my guidance that the leaders of the Lanka Sama Samaja Party—I am

sorry they are not here ; particularly Mr. Leslie Goonewardene, the hon. Member for Panadura, is not here. I am sorry, I always look in front of me. Today if there is one person for whom I have respect in the L. S. S. P. it is Mr. Leslie Goonewardene. I have seen others, I have discussed matters with them, explained matters to them, struggled with them in many struggles, but I cannot say the same of the others. They are able men in their own way but something or other tells me that they are not spiritually socialists or Marxists.

சி. டி. ஃப். குணவர்தன மஹோத்ஸவம். (கோட்டாவ)
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)
(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

You are the spirit !

சி. பி. ஃப். குணவர்தன மஹோத்ஸவம்.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

There are some people who are unable to benefit from my teaching. That is partly my fault. I do not want to talk about socialism so much but I wish the Hon. Minister of Finance were here. If anybody knows him, I know him best because I had to spend 24 hours of the day with him in the same room in the prison ; and when you are in prison and you have to spend 24 hours a day with a person, you know him fairly well. I wish he were here. I wish the eminent criminal lawyer of the L. S. S. P. were here, the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva). I would like to say a few things but I refrain from doing so because they are not here.

What is this Throne Speech ? I think it is the poorest Throne Speech that even the Sri Lanka Freedom Party Government has produced, and I am surprised that the combined efforts of the L. S. S. P. and the S. L. F. P. were unable to produce something better, more like a line of action for the next 12 months which would inspire the people of this country to struggle for socialism, to get away from this rut.

For four long years we have been stagnating. There is corruption, inefficiency and waste under the patronage of the Sirimavo Bandaranaike Government. I do not think that people can be socialists all of a sudden. I do not think that a millionaire can become a socialist all of a sudden because he puts on a particularly shaped hat. Socialism has to be studied and understood. One has to struggle in a socialist movement to be a socialist. One does not just become a socialist because it pays one to be a socialist in order to get on. I know, the Sri Lanka Freedom Party Government was in a very difficult situation. I know that well.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

The sitting is suspended till 4.30 P.M. On resumption the Deputy-Speaker will take the Chair.

அங்கு 4.30 மணிக்கு நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. 4.30 மணிக்கு நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. 4.30 மணிக்கு நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

சி. பி. ஃப். குணவர்தன மஹோத்ஸவம்.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

At adjournment time I was speaking about my early days, the precious years of my life, in America where I became convinced of socialism. I remember discussing with Jayaprakash Narayan and several others, far into the night, in the campus of his Medical Council a beautiful campus university situated in the banks of three lakes called Mendota, Medona and Melona and one of the most beautiful campus in America—and by 1935 these discussions made both of us convinced of socialism. I returned after a number of years in England and the Continent to help those who were inclined to be thinking along those lines and I sought to build up the L. S. S. P. I said that I was the first socialist to land in

[தி. பி. டி. டி. குணவர்தன மஹோதய.]

Ceylon, the first intelligent socialist who understood what scientific socialism meant, and everyone who was either a member of the L. S. S. P. or any other party, not excluding my good friend, the hon. Member for Akuressa, was convinced by me about socialism. I say with pride that I was responsible in converting the hon. Member for Akuressa to be a socialist. I do not know whether he understands it even today. Anyway, he was convinced of socialism and became a supporter of the socialist movement in this country and it was the same with many others. Now, Sir, that was in 1935.

Jayaprakash Narayan returned to India in 1929, and he was largely responsible for bringing up the Congress Socialist Party, that body of scientific socialists inside the National Congress. He attended a number of conventions and conferences from the Socialist Party in the late 'thirties and early 'forties. The hon. Member for Panadura knows intimately some of the leaders of the Congress Socialist Party. They played a prominent part in building the socialist movement, the scientific socialist movement. I had of course friends who later became leaders in the Communist Party of India. We worked with them. As a matter of fact, the editors of "Bharat" and "New Bharat" in 1930, 1931 and 1932, were a group of Indians who were studying at Oxford, namely Dr. Ahamed, Mr. Thahir, Mr. Thahebzuda, Mr. Iftikarudin, and Dr. Ashraff. I was also a member of the editorial board. These are names that people in India in the socialist movement know. I do not know whether my good Friend, the hon. Appointed Member the Coast Moor, Badiuddin Mahmud, knows these people. He must have heard of Prof. Ashraff.

சென்னைக்குச் சென்ற பி. பி. டி. குணவர்தன (சென்னை மருத்துவப் பி. பி. டி. குணவர்தன)

(சென்னை பதிவுத்தின் மஹோதய—சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. Badiuddin Mahmud—Minister of Health)

I know all of them.

தி. பி. டி. குணவர்தன மஹோதய.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Yes, you do not seem to have learnt anything from them.

சென்னைக்குச் சென்ற பி. பி. டி. குணவர்தன

(சென்னை பதிவுத்தின் மஹோதய)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I did not go to learn anything from them.

தி. பி. டி. குணவர்தன மஹோதய.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Now, I do not want to speak about those days. We in the socialist movement, the Lanka Sama Samaja Party, had to fight from the very inception the reactionary forces of this country, supported by the British imperialists. They are to the right of me here on these Benches, my good Friends of the United National Party of the very innocent young boy of those days, Mr. Dudley Senanayake, the hon. Leader of the Opposition, I remember saying, when I was a Member of the second State Council, when someone asked a question whether he had any politics, that he had his father's politics! But later of course he developed politically and started fighting. I think he was largely responsible for driving his father out of the Ceylon National Congress. Mr. J. R. Jayewardene sponsored a Motion for the Communist Party to enter the Ceylon National Congress. I believe it was at the Ambalangoda sessions that the resolution was passed. It was seconded by the present Leader of the Opposition.

சென்னைக்குச் சென்ற பி. பி. டி. குணவர்தன

(சென்னை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

In what year was that?

தி. பி. டி. குணவர்தன மஹோதய.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

It must have been in 1944 or 1945. I remember reading the newspapers while in prison. We were in prison

and we used to read the newspapers. We had little or nothing very much to do, and of course we never missed any news item. And I believe the First Member for Colombo South, Mr. J. R. Jayewardene, was responsible for driving Mr. D. S. Senanayake out of the Ceylon National Congress. But today he says, "Beware of Marxists and Communists". He took them into his bosom during the war in order to make the war effort more effective, to help the imperialists win, while we were languishing in jail because we refused to help the imperialist war effort. And he says today, "Beware of communists, beware of Marxists; they are dangerous."

එම්. ඩී. බන්ඩා මයො.

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

He has learnt lessons.

சி. பி. டி. ஐ. ஜெனர்டெனா மயோ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Those days have definitely passed. We are not living in the heyday of capitalism. We are seeing the last dying struggle of capitalism, and socialism is advancing everywhere.

ශ්‍රී මන්ත්‍රිවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Hear! Hear!

சி. பி. டி. ஐ. ஜெனர்டெனா மயோ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

—in spite of the feeble efforts of this Coalition Government. The people of this country will see that socialism advances with firmer step and with more rapidity. My hon. Friends of the United National Party will not be able to prevent the march of socialism in this country; and let me state that communism is only the last stage of socialism.

The hon. First Member for Colombo South read several passages from "The State and Revolution." I do not think he read them intelligently, where Lenin speaks of the dictatorship of the proletariat and the withering away of the State.

We live in stirring times and the feeble efforts of the United National Party, even its threat of bloody revolution, will not stop the march of socialism; the people of this country will see that socialism is established firmly and rapidly. Nobody can stop that, not even with the help of American and other imperialist arms. If my hon. Friend the First Member for Colombo South has an idea of inviting the American armed forces or the British armed forces to come to his assistance, just as the reactionary Catholic forces in South Vietnam are doing today, he will find that he and all those who come to his assistance will be wiped out.

I do not mince my words. We are for democracy. But if the counter-revolutionary forces try any of their tricks, then, the forces of revolution, the forces of socialism, the forces of progress, will unitedly wipe out the imperialists, the exploiters and the United National Party.

The time will come—and I hope it will be in my lifetime—I am 64 now; I hope it will come before I die—and when it comes, I can give the assurance to the hon. First Member for Colombo South that he will find me in the opposite camp, not in the capitalist camp, not in the camp of the exploiters, not in the camp which is ready to sell this country to the American and the British imperialists, but he will find me in the camp of the exploited, the poor, the workers and the peasants.

We are not afraid to own our views. The only thing that you can do is to put us behind bars, or bring us before a court of law, or take us before a firing squad. Those who are pledged to socialism will never give up their fight because a threat

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

is held over their heads. When the time comes I have not the slightest doubt that the forces in this country, the forces of progress and socialism will get together in spite of the presence in this Cabinet of Ehelepolas—[Interruption.] Ministers who have learnt the policy of Ehelepola, who are not ready to weed out the reactionaries, who are only interested in protecting them, who are needlessly perpetrating exploitation and all the inequalities while mouthing phrases about socialism—[Interruption]. Yes, I refer to the Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply and no other.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා. (වැලිගම)

(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—வெலிகம)

(Mr. Montague Jayewickreme—Weligama)

Ehelepola? Tumpane!

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not know. They are found even in Weligama. Let me come to the point I was making. Why is it that this Coalition Government of the S. L. F. P. and the L. S. S. P. has failed to mention the necessity of setting up a Republic in this country? Why did you get cold feet? Is that the progress you have made? Is that the great advance you made? Is that the great socialism that Sirimavo Bandaranaike had taught you after you joined this Coalition Government?

Since 1956, every year, the Throne Speech mentioned the necessity, the urgency of getting rid of this outworn Constitution and the setting up of a Republic, but you have dropped it like a hot potato from the Throne Speech this year. Why did you do so? Where is your courage, your intelligence and your understanding? How can you win the confidence of the people of this country? You have betrayed the trust that the people placed in you

when you were elected. You mouth nice phrases about the policies of Mr. Bandaranaike in 1956—[Interruption]. Yes, I was a Member of that Cabinet. I fought in the election campaign. We won and we formed the M. E. P. Government under the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. But now you have nothing but praise for the 1956-59 Government. I wish you had given us a helping hand then. Things in Ceylon might have been very different from what they are today, and perhaps there would have been no necessity for sending people to go and see Cuba and other places, because we would have made equally rapid and lasting advances were we permitted to go on the path of progress that we started in 1956 in regard to the agrarian, cultural, language and other reforms that we introduced.

I have mentioned in the Amendment I have moved, under part (c) that you have failed to place before the country a scheme for nationalizing foreign-owned banks and agency houses. Why is it that you have been unable to introduce a measure, at least a promise that some definite steps will be taken, to take over the foreign-owned banks and agency houses which act as a stranglehold over the entire economy of this country?

What does my Hon. Friend the Minister of Internal and External Trade and Supply do? What does he do? He makes concessions to those very agency houses. He makes concessions to the proprietors of high grown tea to sell their tea in the London market. We struggled very hard for years in order to build up the Colombo market. With great difficulty it was built up and we permitted only a certain percentage to be sent abroad. Now what is going to happen? Even the Soviet Union, I understand, has shifted its purchases to London. They bought something like 6 million pounds of tea from us last year. They are not going to buy that amount there.

செ. பி. வி. இலங்கரத்ன (අහන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ரீ. பி. இலங்கரத்ன—உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சர்)

(The Hon. T. B. Ilangaratne—Minister of Internal and External Trade and Supply)

May I explain ?

பி. பி. டி. பி. குணவர்தன மஹோ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You can explain afterwards.

செ. பி. வி. இலங்கரத்ன

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

They have seen me.

பி. பி. டி. பி. குணவர்தன மஹோ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Please ! Please ! Leave me alone.

செ. பி. வி. இலங்கரத்ன

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

We are making suitable arrangements for the tea trade.

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்க மஹோ. (වත්තල)

(திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்க—வத்தலை)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

Arrangements for your benefit !

பி. பி. டி. பி. குணவர்தன மஹோ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I was going to speak about agency houses and nationalization. I want to put certain facts before my good Friend the Hon. Minister of Finance. I hope he will give me a patient hearing. I understand that everything is not well with the People's Bank. I understand that a past Chairman of the People's Bank, who is now a Director, is threatening to resign. This is an institution in which I have taken a personal interest. It is true that others claim parentage but I claim that this is my

child—it is not an illegitimate child either—and I am interested in its future.

Why was the People's Bank set up ? What was the purpose ? What were its functions to be ? We realized that in the agrarian sector no advance could be made unless credit was made available cheaply and easily to the peasantry. Rural indebtedness had to be wiped out and rural credit had to be made cheaply and easily available to farmers. The main purposes of the People's Bank Act, No. 29 of 1961, is given in Section 4 as follows :

"The purposes of the Bank shall be to develop the co-operative movement of Ceylon, rural banking and agricultural credit, by furnishing financial and other assistance to co-operative societies, approved societies, Cultivation Committees and other persons."

I remember that I moved that amendment to include Cultivation Committees when it came before me. The Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply (Mr. T. B. Ilangaratne) may be a good novelist and a film actor but his understanding of banking and other problems is still in the zero stage—in the very early amoeba stage—and he has been responsible for the way this bank has failed to perform its functions. Of course, this was not a pure-bred animal, a thoroughbred. This bank, which was named by this Minister "People's Bank", was originally the Co-operative Development Bank. I was largely responsible for planning it, for getting its constitution drawn up, and so on.

We know that giving credit to co-operative societies is risky. You do not earn as large profits as you do in commercial banking. This bank that we wanted to be the pioneer in the rural area for pumping credit into the rural sector in order to develop agriculture, had to earn money, had to be liquid. Therefore, we combined the functions of a commercial bank with the functions of a development bank. The commercial side was to earn money by the normal activities of a commercial

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

bank, but the risks and the pumping of credit into the rural sector were to be undertaken by the development side.

This People's Bank has miserably failed to do this during the last three years. Some of the officers in that bank have been trying their best to direct the activities of the bank into the rural sector. A few months ago they started what are known as "rural banks". They were opened at Menikhinna, Hewawissa and Madapalata. I do not know that they are the best societies available. I have not the slightest doubt that among the 4,000 or 5,000 multi-purpose co-operative societies there are more efficient and better managed ones. But these were chosen for various reasons. In any case, the fact remains that they were chosen and work is going on. What we originally intended was to see that good, well managed co-operative societies were made agents of this bank. We wanted to make them rural banks with limited functions because credit to co-operative societies is not the normal commercial credit but supervisory credit. The bank has the right to appoint a man to supervise the work, guide the management in the accounting, and so on.

These young officers in the bank have done that work well. But what is the position? The General Manager of the bank is a nice person, a personal friend of mine too, and I do not like to say anything against him, but he does not understand rural banking. He has not the foggiest idea of credit to the farmer. He is essentially by training a commercial banker. He wants to be another Loganathan. We do not want two Loganathans. As a matter of fact, if I had my way there will not be one Loganathan, because he is one person who had prevented the development of banking in this country. You have not yet changed the Act covering the Bank of Ceylon. A number of things have to be done. You

promised to do it when the bank was nationalized. We asked the then Hon. Minister of Finance, the present Minister of Agriculture, to change it but I understand it has not been changed yet. You are working with the same old people and you know the general understanding, the sympathy and outlook of those old gentlemen who do not want development, who are not interested in industrial development.

The General Manager of the People's Bank now says, "Do not open rural banks". I do not know whether the Hon. Minister of Finance has seen the report. I hope he will read carefully the report of the General Manager and see that Mr. Subasinghe does not leave. Mr. Subasinghe, I do not say is a trained banker, but he has a reputation for honesty and integrity and he is genuinely interested in the rural sector. He is not happy with the development of the bank because it is becoming purely a commercial bank. I said the commercial bank side was necessary in order to earn money because you have to take big risks in the rural sector. You have to give credit. Those risks have to be covered by what you earn on the commercial side. I know I had to fight hard when I was in the M. E. P. Cabinet. Everyone was fighting against me. They said you cannot have a commercial bank, have the Co-operative Federal Bank. You know what the Co-operative Federal Bank is. It cannot do it and does not do the functions that a rural bank should do. That is why we wanted this hybrid, the commercial side to earn profits and the rural side combined take risks but, if properly managed and guided, even there you are not taking risks; you would be earning profits even there. As the General Manager, I am surprised, that he should discourage the turn towards rural banks. I have the report with me. I am amazed that this is the person who is entrusted with the development of the People's Bank.

I am glad that you have appointed as one of the Directors Mr. D. S. de Silva. It is very good. His services on the Board would be very useful. He is a very conscientious and hard-working gentleman who as Auditor-General performed invaluable services. But I do not know your own man, Mr. H. A. de S. Gunasekera. Theoretically he understands banking, he has read books, he can lecture, but whether he understands anything of the practical side, particularly of the rural banking problem, I have my doubts about it. He can lecture to the students from a professorial chair in the University but I do not know whether he has a practical understanding of how a thing is done, what the problems of the peasantry are, when they need credit, at what moment it must be given and when you will be able to get it back. My good friend, Mr. H. A. de S. Gunasekera, is a good man, a brilliant student, a good professor, but I have my doubts whether he will be able to give you the proper advice. It is so even in the theoretical field. He is essentially on the commercial banking side. I do not know whether he had any direct experience or understanding of any rural bank anywhere in the world. I was amazed.

The report says :

"Figures indicate that increase in our own deposits is not immediately possible and in fact that some of the deposits have been diverted from this bank to the rural banks."

Actually it is not correct. The deposits have been substantial in the rural banks that were opened—Nattandiya, Madapalata and Manikhinna. I know well about these and I propose to deal with this problem when the Appropriation Bill is discussed.

I would appeal to the Hon. Minister to look into this matter and see that these banks do not go the same way as others. Every bank was started in this country with a view to help the rural sector but they have failed in that direction and instead they have helped the capitalists and plantation

owners and also others. We planned this very carefully in order to help the rural sector and it may have its defects in the actual working of it but you have to correct those defects.

I hope the Hon. Minister will see that Mr. Vincent Subasinghe does not leave. I understand that Mr. Vincent Subasinghe is against the opening of branch banks. I think that is not a very good idea. Please do not stop the opening of branches altogether because that is the commercial side; that is where your money will come and that is where you will earn your profits so that you can divert the profits to the rural sector. The General Manager says, "For three months do not open any more rural banks". The rural banks that were opened are doing well and what is more, an eminent King's Counsel has given me this legal advice—whether a member of a co-operative society has the right to issue a cheque, that is, to have a current account and issue a cheque.—I cannot understand who this eminent King's Counsel is but I do not consider it to be sound legal advice. True, if it is a deposit account, then, you cannot issue cheques; there will be certain legal difficulties, but how is it possible that a member of a co-operative bank who has a current account in a rural bank cannot issue a cheque? There are so many other silly things.

I thought that Mr. Solomons was a competent person who ran this bank but after I read this report I must confess I have to change my view. He is a good friend of mine and I was to some extent responsible in encouraging him to be the General Manager, although I was not a Minister and I had nothing to do with this Government. I encouraged him to do so because I was interested in this venture. I knew that the Hon. Minister of Trade and Commerce knew nothing about this but I thought it was my duty to help them in this situation. If you can persuade Mr. Vincent Subasinghe to be the Chairman and permit the opening of rural banks I am inclined to believe he will continue to serve in the People's

[සී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

Bank. But, if you adopt the attitude that no rural banking should be done, that only branch banks, commercial banks should be opened I do not know what would be the position. As a matter of fact, I raised this question of commercial banks after the Bank of Ceylon was nationalized. I cannot understand why there should be two banks competing one with the other, the Bank of Ceylon having a branch in a particular place competing with the People's Bank. Is it not possible for these people to get together and not open branches in the same place, but open them in places where you do not find a branch of the Bank of Ceylon or of the People's Bank, and divert their attention in another way?

In regard to personnel, managerial and other personnel to be engaged in banking have to be trained. You cannot just pick up a person and say, "Let him be the manager of the bank." They have to be trained, they must work for a number of years and learn the routine so that they do not commit mistakes. Mere intelligence is not enough. That is why I ask the Hon. Minister of Finance, without hesitation, to take over the foreign banks. Then you will have enough personnel, trained personnel from the commercial banks, who will help you to run these institutions well.

What is the position today? The Central Bank's annual report for 1963 gives these figures at page 73.

"Seven new banking offices were opened by the People's Bank and three offices by the Bank of Ceylon in 1963, bringing up the total number of commercial banking offices in the country to eighty-three. The new offices which opened their doors to business in 1963 are located in Colombo, Jaffna, Negombo, Avissawella."

I must say one was opened in an old latrine in Avissawella, and I told them the day it was opened that it was not safe. Nobody would come there and deposit his money and valuables. I even requested the Police to keep watch twenty-four hours of the day because anyone can come through the roof and remove the safe.

I shall read on :

"Ambalangoda, Kankesanturai, Ekala, Matara and Haputale. Thus of the ten new offices eight are located outside Colombo and five in towns not previously supplied with banking facilities.

Of the total of eighty-three banking offices in existence at the end of 1963, fifty-seven are located outside Colombo and sixty-seven offices are operated by Ceylonese banks. Ceylonese banks have fifty-two branches operating outside Colombo. In 1963 the number of units of population per banking office in Ceylon amounted to 129,000 as compared with 143,041 in 1962."

Fairly good advances—

"The number of branch offices outside Colombo still continues to be below what is required for an adequate national coverage even though recent rates of expansion have been high. However, the strengthening of branches already opened must receive as much emphasis at the present stage as programmes of further branch extension. The rapid extension of banking facilities to new areas as well as (possibly) to new economic and social classes, has been one of the notable achievements of recent years in the financial field. Nevertheless it must be stressed that while there is an undoubted need for a further expansion of banking facilities into "non-banked" areas, the complex problem of rural credit cannot be satisfactorily solved by commercial banking alone.

Even the Central Bank has not failed to say that. I believe the Hon. Minister of Finance understands more than any other person on the Front Benches of the Government the problems of banking and I appeal to him to remember clearly the purpose for which the People's Bank was created. It was to relieve indebtedness. It was to make credit available at cheap rates to the farmer in order that the farmer and the small industrialists in the rural areas may benefit, so that agricultural and industrial development could proceed side by side when you begin to pump cheap credit into the rural areas. I hope the Hon. Minister will keep these things in mind and help it over because, as I said before, it is my child, and I am not going to give it up to anybody. It is a legitimate child of mine and I take pride in the fact that the child was born healthy although the meddlers did some mischief.

The other matter is about the stagnation of the economy. I would like to read to you just one passage from the Annual Report of the Central Bank of Ceylon for year 1963. It says :

"The Monetary Board has, in successive Reports over several years, drawn attention to the expansionary process that had been under way in the economy. It pointed out in the first instance, that the sustained decline in external assets that resulted from such an expansion would leave the economy in a weaker position for coping with external fluctuations and that fluctuations are not in any sense a new phenomenon for Ceylon. It also pointed out that attempts to safeguard external assets by direct restrictions on imports without parallel action to reduce the quantum of monetary expansion cannot but result in inflationary pressures on prices and in the emergence of shortages, scarcities and rigidities of various kinds. The developments of 1963, accentuated as they were by the adverse movements in the terms of trade, amply confirmed this analysis. It is not that 1963 witnessed the emergence of anything like the extremes of inflation which have been known to occur elsewhere. It is rather that in 1963 the departure from Ceylon's previous experience of relative price stability was more strongly marked than in the years immediately preceding and that in that year the repercussions of the sustained monetary expansion were beginning to be more clearly felt than before."

There is another passage on page 17. It reads as follows :

"The reason is essentially that an increase in costs in the export sector cannot be passed on to consumers in the form of higher prices since the prices of export products are determined in markets abroad. A rise in production costs, with export prices remaining unchanged, can lead, in fact, to a contraction in export production as marginal producers lose their position of competitiveness. Such a result could only reinforce the inflationary process by aggravating the balance of payments position and by bringing about a need for further curtailments of imports. Moreover it would also impose additional pressures on the Government budget as revenues from export duties and income and profits taxes decline, and so enlarge the magnitude of the overall budget deficit."

There are also other ways by which a rise in prices tends to be continuous. The existence of shortages and scarcities and the expectation of further increases in prices encourages the speculative hoarding of stocks of goods which itself

aggravates the actual rise in prices. It is, in fact, the new pattern of expectations created by a price inflation that is a particularly insidious feature of the process and which, once under way, makes difficult a policy of restraint. Where further increases in prices are anticipated even increases in supplies find their way into speculative hoards. It has to be recognised that there are several limitations in the way of successful price control"—

You are never going to succeed in price control and distribution policies. They will never be sufficiently effective or efficient.

"Price controls unaccompanied by effective rationing invariably result in either the circumvention of the controls or the disappearance of supplies from the market. Where available supplies fall short of demand at the controlled prices, scarcities cannot but occur. Yet a comprehensive system of rationing places great strains on the administration"—

And your administration is not strong enough to bear that strain. Your administration will simply collapse if you introduce price control, rationing and all these things. It is too corrupt and inefficient to deliver the goods.

—"which a developing country can ill afford to bear. Moreover, the administrative costs of price controls and rationing are an additional component to the normal charges of distribution which needs to be borne by the budget."

There is the question of amending Section 29 of the Constitution. As a matter of fact, our Constitution has to be amended or scrapped. For 16 long years we have lived under this out-worn Constitution; you have not paid sufficient attention to amend it. It has to be amended. It has to be radically altered if we are to proceed along socialist lines. You cannot have socialism and have this decrepit, creaking, structure. Section 29 has to be amended to include a declaration of fundamental rights. I am not in favour of going back to the convention of 1815 which merely protects the rights of the feudal landlords. We have to amend Section 29 and write in a section on fundamental rights, language and culture.

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

I do not want to touch on the question of foreign policy. There is no foreign policy. You do not know what you are doing. You live from hand to mouth. We are glad that you have recognized a number of countries and given them Consulate-General status. We are very glad that the German Democratic Republic has been given Consulate-General status. I hope that you will give it full diplomatic recognition.

I am amazed that we do not have a competent representative in Canada, one of the few countries which help us without any strings being attached. I knew their representative when I was in the Government between 1956 and 1959. The High Commissioner for Canada was always ready, whenever there was any difficulty, to help us in development work. We do not have a permanent representative there since Mr. Coomaraswamy returned. We have asked our Permanent Representative at the United Nations to look after our interests in Canada when he cannot look after even his own office in New York. You have so far not sent a competent person to Canada. They are ready to help us particularly in our educational work, health work, economic development, industrial development, agricultural development and other matters.

Then again I would like to see recognition of Kenya, Tanganyika, Zanzibar and Uganda. In regard to Kenya, the Prime Minister of Kenya is a good old friend of mine. I still remember the time when we had meetings at Hyde Park together with Kenyatta. Kenya is near us. It is on the eastern coast of Africa. In these areas we have common problems and it is necessary that we have people who understand those countries and understand their problems, not people who are just sent there, who know nothing and who have to refer everything to the head office here for decision. I hope that that will be done.

I do not want to take the time of the House much longer. I returned to Ceylon in 1932 November. I believe I was the first Ceylonese socialist to land in this country. After spending 10 to 11 years abroad working in various movements I came to Ceylon and helped to found the L. S. S. P. with the Hon. Minister of Finance (Dr. N. M. Perera) and others with my hon. Friend from Panadura (Mr. Leslie Goonawardene) and the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva)—he was not a socialist but a good lawyer. During the time we spent in prison he started to read books on Marxism and socialism and he knows more today, perhaps, than most others.

As for my hon. Friend, I do not want to say anything unkind about him. I am very happy that he has undertaken the arduous task and responsibilities of the Minister of Finance of this country. He is a personal friend of mine whom I have known since 1928. I first met him in London in the reading room of the British Museum, where most of us meet sometimes. That was where I met a great many Ceylonese and Indian friends. After his return, we persuaded him to take an active part in politics. I think, I was largely responsible for doing that and I did give him all the help I could command. As a person who was concerned in the building up of the socialist movement, he has played his part. I am very happy that he has undertaken the most difficult task of being the Minister of Finance in this incompetent Government.

With the exception of one or two Ministers, there is not a single person there for whom I can have any real respect. Even after the Coalition Government was formed, our ex-Speaker was made a Minister. Should I say more? Is this socialism? If you want to have socialism, you must have socialism. You must go in a certain direction, get rid of certain things, put an end to corruption, irregularities and waste.

The Hon. Minister has hired an office for Rs. 5,000 a month at Ceylinco House! What is the meaning of this? Do you want us to believe that you are serious about this matter? Do you want to tell me that you are interested in stamping out corruption, getting rid of irregularities and cutting down waste? I am not going to believe that.

So, how can I support this Government? I cannot. If you bring good, progressive measures I will vote for you, as I have always voted in the past. But I cannot support you as a Government till you clean your stables. They are dirty, corrupt. Merely mouthing, going round and looking at buildings and saying there is inefficiency is not enough; you will only disorganize even the little work that is going on. Clean inside first. Know what you are going to do. If you are going to be socialist, if you want to build socialism, you will have my help. As for my entering the Government, no. Even if I am invited to be the deputy prime minister of this Government, no, definitely no. I will not accept it. But I will support every progressive measures of this Government. I will fight the reactionaries tooth and nail and prevent them from doing any mischief to your Government, because I consider them the chief enemy, enemy No. 1 of this country, hirelings of imperialism.

சே. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Rubbish. You are off your head.

சி. பி. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You have been that; you cannot cease to be that. Now you are talking of Buddhism.

சே. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You tried to join the Government. Why are you shouting?

சி. பி. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I tried to join on my own terms.

சே. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You say the Prime Minister is a liar?

சி. பி. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You do not know anything. Do not talk nonsense.

சே. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You do not talk nonsense.

சி. பி. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

This conspirator has been responsible for every mischievous activity since 1945.

சே. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You murderer!

சி. பி. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Yes, I will murder you one of these days. People who were behind the coup, reactionaries!

வி. பி. டி. டி. சிவசுந்தரன் மஹா. (தேவதாச)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

I must object to that.

பி. பி. ஸார். ஒவ்வொரு மொ.

(திரு. டி. பி. ஸார். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

To what?

வெளி சேனநாயக்க மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

That we were behind the coup.

பி. பி. ஸார். ஒவ்வொரு மொ.

(திரு. டி. பி. ஸார். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Yes, there are so many coups. This is not the only coup.

வெளி சேனநாயக்க மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

Let him say which coup.

பி. பி. ஸார். ஒவ்வொரு மொ.

(திரு. டி. பி. ஸார். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You were behind the coup. You could not get there.

வெளி சேனநாயக்க மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

It is you who were there and you could not get in.

பி. பி. ஸார். ஒவ்வொரு மொ.

(திரு. டி. பி. ஸார். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not feel sorry for not being there. I am only sorry I did not go on my own terms.

செ. மன்றியர்

(செ. மன்றியர் அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

We are always prepared to have you.

பி. பி. ஸார். ஒவ்வொரு மொ.

(திரு. டி. பி. ஸார். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I am not prepared.

செ. மன்றியர்

(செ. மன்றியர் அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

There are empty seats there.

பி. பி. ஸார். ஒவ்வொரு மொ.

(திரு. டி. பி. ஸார். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Empty seats never tempt me. I have certain principles. I entered the Government in 1956 and was there till 1959 with Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. The hon. First Member for Colombo South is all wrong on his facts. He says no Trotskyite was in a Government. I am a Trotskyite and I was in the Government. I understand more about Trotskyism than many people who say they know Trotskyism. Trotskyism at that time was effective criticism of the Stalin regime. I brought Trotskyism to this country and I am not ashamed of it. Trotsky was the most brilliant Marxist writer this world has produced. There cannot be any doubt about that. One cannot agree with everything he says because the time concept is also there. These are not eternal truths. You write conditioned by your time. Your analyses are limited by time. They are not universal truths. They are not true for all time.

Yes, I was in that Government. I worked for three years and what you have got is the work I did although these people are trying to forget it. They called it the People's Bank to make people forget the Co-operative Development Bank which I proposed. My Paddy Lands Act has not been worked. You cannot expect people who have sympathy for landlords to work the Paddy Lands Act. The Paddy Lands Act was meant to liberate the tenant-farmer from the owner-farmer, not to help the exploiting landlord whom the hon. Member for Hewaheta is interested in. He made representations. I had to make certain modifications in the Act because of those representations in 1957-1958.

I had nothing to do with it.

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I know what I am talking about. You have approved only a modified, castrated Paddy Lands Act and you have opposed its vital parts and dropped those parts. You were largely responsible for including the absentee landlord in the cultivation committee. My memory is still good.

I cannot remember.

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not want to go into this.

He knows better than I.

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Yes, I know a lot of things. Unfortunately I do not want to come out with them. I do not mind getting into trouble myself because I am never afraid of trouble. I can face them. I have been a revolutionary and I remain one. I want to destroy this system to see a better system installed. I am not afraid. I am afraid to come out with certain things because others might get involved.

So far as I am concerned I do not propose to enter this Government even if there is an universal cry in this country that I should enter it. Even if I am promised the Deputy Prime Ministership I am not

interested. Even if I am given the position of the Leader of the House I am not interested. But I will continue to support the progressive measures of this Government and help my friends who have gone by themselves leaving us, the other two sections in the U.L.F.

Let me say a word about the United Left Front. There is no U.L.F. now. The best organized section of the U.L.F. went on its own journey. Therefore, there is no U.L.F. as far as the M.E.P. is concerned, but we will continue to support you in all progressive measures. I propose to be a stern critic, regardless of persons and positions, but if you bring up progressive measures to clean up the mess and have a socialist Government we will certainly support you. How can you have a socialist Government with the *ex*-Speaker as one of the Ministers?—[*Interruption*]. So, now, you have to make up your mind whether you are going to work with progressives or with reactionaries; whether you are going to work with corrupt landlords and capitalists or with progressives.

අ. හා. 5.35

කුසුමා රාජරත්න මිය. (උගව-පරණගම)

(திருமதி குஸுமா ராஜர்தன்—ஊவ-பரன
கம)

(Mrs. Kusuma Rajaratna—Uva Paranagama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ හා ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ හවුල් රජයෙන් ඉදිරිපත් වුණු රාජාසන දේශනයේ ස්තුති යෝජනාවට අප ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ විසින් මේ සංශෝධනය ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එය මෙසේයි :

සිතුනි යෝජනාව අගට එකතු කිරීමට—
“එහෙත්,

(අ) සිංහල පමණක් හා දේමළ සමග යනුවෙන් සඳහන් කිරීම අර්ථානුකූලව හා දේශ පාලන වශයෙන් විකාරයක් වන හෙයින්, 1956 අංක 33 දරණ සිංහල පමණක් පනත ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම පනතට ඇතුළත් කිරීමෙන්, සිංහල පමණක් ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ නීතිය ලංකාවේ මූලික නීති යක් කිරීමටද,

[කුසුමා රාජරත්න මිය.]

(ආ) “බුද්ධ ශාසනය සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂා කළ යුතු අතර, බෞද්ධ වත් පිළිවෙත්, මහ සංඝයා වහන්ස භා විහාරස්ථානවලට ආධාර කළ යුතු අතර රැක බලාගත යුතුයි” යනුවෙන් සඳහන් 1815 උඛරට ගිවිසුමේ 5 වෙනි වගන්තිය, ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ 29 වෙනි වගන්තිය සංශෝධනය කර, ඇතුළත් කිරීමටද,

(ඇ) සතර පෝය රජයේ නිවාඩු දින කිරීමටද,

(ඈ) වෙළඳාම් කිරීම, කර්මාන්ත පිහිටුවීම, ඉඩම් අයිතිය හා රැකියා අයිතිය ලක් පුර වැසියන්ට පමණක් සහතික කිරීමටද නොපමාව නීති සම්පාදනය කරන ලෙස අපි ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටින අතර, මෙරට සමාජයේ පිළිකාවක් ලෙස පැවැත්වෙන ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීම පිණිස, පහත සඳහන් පියවර වහාම ගත යුතුයයි ඉල්ලා සිටිමු:—

- (i) නොමිලයේ දෙන සෞඛ්‍ය හා අධ්‍යාපනික පහසුකම් හා සහල් සලාකය ඉන්දියානුවන්ට දීම නතර කිරීම,
- (ii) ඉන්දියානුවන්ට, වෘත්තීය සමිති වලට ඇතුල්වීමට හෝ වෘත්තීය සමිති පිහිටුවීමට හෝ ඉඩ නොදීම,
- (iii) භූමි තරාතිරමකම තිබෙන රැකියා වල්වලට ලක් පුරවැසියන් පමණක් බඳවා ගන්නා ලෙස බල කිරීම,
- (iv) ඉන්දියානුවන්ට, වෙළඳාම් කිරීම හෝ කර්මාන්ත පිහිටුවීම හෝ ඉඩම් අයිති කර ගැනීම හෝ තහනම් කිරීම,
- (v) භූමි ඉන්දියානුවෙක්ම නොපමාව ඉන්දියාවට යැවීම පිණිස අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු යෙදීම.”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍යය කථා දේශනය පිළිබඳව හා අප විසින් ඊට ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය ගැන කරුණු මේ ගරු සභාව හමුවේ තැබීමට මත්තෙන් 1964 ජූනි 11 වැනි දින ඇති වූ අලුත් හවුල් ආණ්ඩුව පිළිබඳව යමක් ඉදිරිපත් කිරීම අප සතු යුතු කමක්ව තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1960 ජූලි මාසයේ පවත්වන ලද මහා මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආසන 75ක් ලබා ගෙන ප්‍රබල ආණ්ඩුවක් පිහිටෙව්වා. එතැන් සිට 1964 ජූනි 10 වැනිදා වන තුරු තිබුණේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස්

පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක්. එහෙත් 1964 ජූනි 11 වැනිදායින් පසු ඇති වී තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයන් අතර කරුණු 14ක් උඩ ඇති කර ගත් හවුල් ආණ්ඩුවක්. මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති කර ගත්තේ මහජනතාවගෙන් කිසිම විමසීමක් නොමැතිව බව මේ අවස්ථාවේ කියන්න කැමතියි. එහෙත් රාජ්‍යය කථාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ මේ හවුල් ආණ්ඩුවට රටේ මහජනතාවගේ කැමැත්තත් ආශීර්වාදයත් ලැබී තිබෙනවාය කියයි. මහජනතාවගේ කැමැත්ත ලැබුණේ කෙසේදැයි මේ හවුල් ආණ්ඩුවෙන් අහන්න කැමතියි. මෙහිදී එක් වැදගත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. මහජනතාවය කියන්නේ පුද්ගලයෙකුට දෙන්නෙකුට නොවෙයි; දේශපාලන පක්ෂයකට දෙකකටත් නොවෙයි; ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායිකාවටත් ඇගේ අනුගාමිකයින්ටත් මේ රටේ හවුල් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න වුවමනාවක් තිබුණා නම් මේ රටේ අගමැතිනිය හැටියට නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව ඇය විසින් කළ යුතුව තිබුණේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර මහා මැතිවරණයක් පැවැත්වීමයි. එසේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර, මහජනතා ඉදිරියට ගොස් තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කර, මහා මැතිවරණයක් පවත්වා, ඒ මගින් බලය ලබාගෙන හවුල් රජයක් පිහිටෙව්වා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ බහුතර මහජන මතයට ගරු කරන්න අපට සිදු වෙනව. ඒ වුණත් එහෙම දෙයක් ඇති වුණේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි අප මේ හවුල් රජයට විරුද්ධ වන්නේ. මහා මැතිවරණයක් පවත්වා මහජන කැමැත්ත අරගෙන මේ හවුල් ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම අපට නිහඩ වීමට සිද්ධ වෙනව. පරස්පර විරෝධී ප්‍රතිපත්ති තිබෙන පක්ෂ දෙකක් හවුල් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවාගෙන මේ රටේ මහජනතාවගේ යහපත සඳහා වැඩ කටයුතු කරන්නේ කොහොමදැයි මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ගැන අපි දැන් මොහොතකට කල්පනා කර බලමු. සිංහල භාෂාව මේ රටේ එකම රාජ්‍ය භාෂාව කරනවාය, බෞද්ධාගම රජයේ ආගමක් හැටියට පත් කරනවාය,

මේ රටට ඉතාමත් බලවත් ලෙස මුහුණ පාන්න තිබෙන ඉන්දියානු උවදුර පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳනවාය යනුවෙන් දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා 1956 මහා මැතිවරණයේදී මහජනතාව හමුවේ ප්‍රතිඥාවක් දුන්නා. මෙවැනි ප්‍රතිඥාවක් දුන් නිසා 1956 දී එවකට මේ රටේ පාලන බලය උසුලමින් සිටි ප්‍රබල දේශපාලන පක්ෂයක්ව තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂය අන්ත පරාජයකට පත් කර මහජනතාව මහජන එක්සත් පෙරමුණට සම්පූර්ණ සහයෝගය දී, බලයද පත් කළා.

මා ඉතා වැදගත් කරුණක් මෙම ගරු සභාව ඉදිරියේ තබන්නට අදහස් කරනවා. එදා 1956 වර්ෂයේ ජුනි මාසයේ මෙම ගරු සභාව ඉදිරියට සිංහල පමණක් පණත ගෙන ආ අවස්ථාවේදී ලංකා සමසමාජ පක්ෂය ඊට ඉදුරාම විරුද්ධ පිරිසක් හැටියට තම ඡන්දය දුන් බව මහජනතාවට රහසක් නොවෙයි. ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය 1960 මහ මැතිවරණය අවස්ථාවේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකාව හැටියට මහජනතාව ඉදිරියට ගොස් නැවතත් බලය ලබා ගත්තේ දිවංගත තම ආදරණීය ස්වාමි පුරුෂයාණන්ගේ ප්‍රතිපත්ති අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරනවාය යන පොරොන්දුව දෙමිනුයි. දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අකුරටම ක්‍රියාවේ යොදවනවාය, ඒ ප්‍රතිපත්ති අකුරටම ඉටු කරනවාය කියා ඈය ප්‍රකාශ කළ නිසා එදා මහජනතාව නැවතත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට බලය ලබා දුන්නා. එද, සිංහල, බෞද්ධ ජනතාව ආසන 75 ක්ම ලබා දුන්න, තනි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවක් පිහිටු විමට.

අපි දැන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ගැනත් මොහොතක් කල්පනා කර බලමු. අවුරුදු 30 ක පමණ කාලයක පටන් මේ රටේ සිංහලයට හා දෙමළට සම තැන දිය යුතුය, ඉන්දියානුවන්ට පුරවැසි කම දිය යුතුය, යනාදී වශයෙන් කිය කියා මොර ගෑ දේශපාලන පක්ෂයක් තමයි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය. එපමණක් නොවෙයි, බෞද්ධ කටයුතුවලට යම් ආධාරයක් උපකාරයක් යම් රජයක් විසින් කරනු ලැබුවා නම්, එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයකින්

කළ යුතු දෙයක් හැටියට නොව පූජක රජයකින් කළ දෙයක් හැටියටයි ඒ අය පෙන් නුම් කළේ. එවැනි පරස්පර විරෝධී ප්‍රති පත්ති ඇති පක්ෂ දෙකක් එකට එකතු වී මේ රටේ මහජනතාවගේ සුබ සිද්ධියට අදාළ වන පරිදි කටයුතු කරන්නෙ කෙසේ ද යන ප්‍රශ්නයයි, මා නැවතත් මෙම ගරු සභාවෙන් අහන්නෙ. එදා 1956 ජූලි 9 වැනිදා සම්මත කරගත් සිංහල පමණක් පණත අබමල් රේණුවකින්වත් වෙනස් කරන්නේ නැත කියා දිවංගත බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා එක් වතාවක් නො වෙයි දහස් වතාවක් පමණ කියා තිබේ නවා. මහජනතාවගේ බලාපොරොත්තු වත් එයම තමයි. බණ්ඩාරනායක ප්‍රති පත්තිය කියන්නේත් එයම තමයි. එසේ නම් මා අසනවා, බණ්ඩාරනායක ප්‍රති පත්ති අනුගමනය කරන මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, අවුරුදු 30 ක් තිස්සේ මේ රටේ ඉන්දියානුවන්ට පුරවැසිකම් දෙන්නට, භාෂා සම තැනටත් කැගැසූ පක්ෂයක් සමග මේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ කෙසේද කියා? එක්කෝ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය රටටත්න හදනවා; නැත්නම් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ලංකා සමසමාජ පක්ෂය රටටත්න හදනවා. එකක් කියන්නම්. මේ පක්ෂ දෙක අතරේ ඕනෑම රැවටීමක් තිබුණාවේ; ඒකට අපට කමක් නැහැ. හැබැයි, 1956 සිට 1960 වනතුරු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ප්‍රබල බලයක් ලබා දුන් මහජනතාව රටටත්න එපාය කියායි මා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්නෙ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් කරුණු 14 ක් උඩ මේ හවුල් රජය පිහිටුවා ගෙන තිබෙනවාලු. එයින් මේ දෙවැනි කාරණය ගැන අප යමක් කිවයුතුව තිබේ නවා. ඒ මෙයයි :

“රාජ්‍ය භාෂා පණත හා සාධාරණ දෙමළ භාෂා පණත සිංහල හා දෙමළ දෙවර්ගයට වඩාත් පිළිගත හැකි වන පරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය රෙගුලාසි සම්පාදනය කරනවා ඇත.”

මේ විධියටයි රාජ්‍යසන කථාවේ සඳහන් වන්නෙ. එදා 1956 සම්මත කරගත් සිංහල පමණ වෙනස් කරන්නට යන බව

[කුසුමා රාජරත්න මිය.]

දැන් අපට හොඳටම පැහැදිලි වී අවසානයි. නමුත් අගමැතිනිය මේ සිංහල පණත අබමල් රේණුවකින්වත් වෙනස් කරන්නේ නැත කියා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එසේ කියා තිබියදීත් හවුල් රජයේ රාජාසන කළාවේ සිංහල පණතත් සාධාරණ දෙමළ භාෂා පණතත් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය රෙගුලාසි පණවනවාය කියා සඳහන් වී තිබෙනවා. [බාබා කිරීමක්] සාධාරණ දෙමළ භාෂා පණත මේ සිංහල පමණක් පණත සමග ක්‍රියාවේ යෙදවීමෙන් ලොකු ස්වභාවයක් ඇති වන බව මා යටිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්නට සතුටුයි.

යූ. බී. වීරසේකර මයා. (යටිනුවර)

(திரு. யூ. பி. வீரசேகர—யட்டினுவர)

(Mr. U. B. Weerasekara—Yatinuwara)

මොකක්ද ස්වභාවය?

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

එයින් සිංහල පමණක් පණත අහෝසි වෙනවා. [බාබා කිරීමක්] යටිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා සිහියෙන්ද අසිහියෙන්ද ඉන්නෙ කියා මා දන්නෙ නැහැ. සාධාරණ දෙමළ භාෂා පණත හොඳට කියවා මගෙන් ප්‍රශ්න අසන්න. එහෙම නැත්නම් 1956 එදා සිංහල පමණක් පණත ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාවේදී මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු හැත්සාඩ් වාර්තාවෙන් කියවා බලන්න. එහෙම නැතිව තිකම් අතන් මනත් දොඩවන්න එපා. මේ දෙමළට සාධාරණ නැත දීමේ පණත ක්‍රියාවේ යෙදීමට යන අවස්ථාවේදී එදා මහජන එක්සත් පෙරමුණේ රජය විසින් සම්මත කර ගත් සිංහල පමණක් පණත අහෝසි වන බව මා තරයේම මේ ගරු සභාවේදී කියා සිටියා. ඒ නියා තමයි අප මෙවැනි සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නෙ. සිංහල පමණක් හා දෙමළ සමග යනුවෙන් සඳහන් කිරීම අර්ථනුකූලව හා දේශපාලන වශයෙන්ද විකාරයක්ය කියා අප කියන්නේ ඒ නිසයි. ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉතා

ඔතැකමින් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ ගැන හොඳින් කල්පනා කර බලා, අංක 33 දරණ සිංහල පමණක් පණත ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස. විශේෂයෙන් හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති වුනාට පසු මේ රටේ මහජනතාව තුළත්, අප තුළත් විශාල භීතියක් හට ගෙන තිබෙනවා, සිංහල භාෂාවේ තත්ත්වය ගැන. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය අවුරුදු 30 ක් මුළුල්ලේ සිංහලට සහ දෙමළට සමාන දිය යුතුය කියා ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්තිය ගැන තමුන්නාන්සේලාට අමතක වෙලා නැහැ. ඒ අය ඒ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කළාද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් කාට හෝ තැනිට කියන්න පුළුවන්ද, අපි සිංහල පමණක් පණත පිළිගන්නවායයි ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මහජනයා ඉදිරියේ කිසිම අවස්ථාවක ප්‍රකාශ කළාය කියා? නමුත් තමුන්නාන්සේලා එහෙම නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලා ක්‍රියාත්මක නොකළට මහජනයා හමුවට ගිහින් කීවෙ, සිංහලය පමණක් මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් කරනවාය කියායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මේ ගරු මන්ත්‍රීවරු මගේ කළාවට අවහිර කරනවා. නමුත් ඒ අයට කියන්න පුළුවන්ද ලංකා සමසමාජ පක්ෂය සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නාය කියා? ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ එක් කෙනෙක් නොවෙයි, නායකයා ඇතුළු අනුගාමිකයන් සියළු දෙනාම ආණ්ඩුවට ඇතුළු වී ආණ්ඩුවට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)

(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ—மொரட்டுவை)

(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)

දෙන්නෙක් ඇර.

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratne)

ඔව්, දෙන්නෙක් හැර අනික් අයයි, ඇතුළු වුණේ. ඒ ගොල්ලන්ගෙ යම් යම් කිසි දේ නිසා ඒ අය මේ පැත්තෙම

නැවතුණි. ඒ දෙදෙනා හැර අනික් අය සියළුදෙනාම ආණ්ඩුවට ඇතුල් වුණා. ඒ අය පැහැදිලිව මහජනයා ඉදිරියේ කියා තිබෙනවාද, අපි සිංහල පමණක් පණත පිළිගන්නවාය කියා. ඒ නිසා තමයි, මම තුන්වැනි වතාවටත් අහන්නේ කොහොමද පරස්පර විරෝධී ප්‍රතිපත්ති උඩ මේ හවුල් රජය වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සිංහල පමණක් දෙමළන් සමග කීම මහා විකාරයක්. එක්කෝ සිංහල පමණක් වෙන්ට ඕනෑ. එසෙම නැත්නම් සිංහල සහ දෙමළ වෙන්ට ඕනෑ. එහෙමත් නැත්නම් දෙමළ පමණක් වෙන්ට ඕනෑ. මේක මහජනයාට කරන මහා ප්‍රෝඩාවක් නොවේද කියා මම මේ ගරු සභාවෙන් අහන්නට කැමතියි. තමුත්තාත්සෙලා හිතහ වන්නට එපා. වැඩි කල් යන්නට ඉස්සෙල්ලා තමුත්තාත්සෙලට මේ ප්‍රශ්නය උඩ අඩන්න වෙනව. මේක හිතහවට කාරණයක් නොවෙයි. මෙහි භයානකත්වය නොදැනයි, අද තමුත්තාත්සෙලා හිතහ වෙන්නේ. මෙවැනි සට්ටනයක් ඇති වන්නට යන නිසා තමයි, මේ සංශෝධනය ඉදිරිපත් කර කියන්නේ, එදා සම්මත කර ගත් සිංහල පමණක් පණත ආණ්ඩු ක්‍රම පණතට ඇතුළු කරන්නාය කියා. එවිට අප තුළ තිබෙන හිතිය, මහජනතාව තුළ තිබෙන හිතිය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ඉවත් වෙනව. බෞද්ධාගමට හිමි තත්ත්වය ලබා දෙන බව මේ රාජ්‍යය කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. මෙතෙක් බෞද්ධාගමට ලබා දී තිබෙන තත්ත්වය කුමක්දැයි මා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් අහන්නට කැමතියි. 1956 සිට 1964 ජුනි මස 10 වැනිදා දක්වා මේ රටේ තිබුණේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයක්. එහෙම නම් මෙතෙක් කල් ඒ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයට පෝය හතර රජයේ නිවාඩු දිනයන් කරන්නට බැරි වුණේ මන්ද කියා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. පෝය හතර නිවාඩු දිනයන් කිරීමේ කාරණය කඩදාසියට පමණක් සීමා වුණා නේද? ඇයි මෙතෙක් කල් එය ක්‍රියාත්මක නොකෙළේ? බෞද්ධාගමට නිසි තැන දෙන බව මේ පස්වෙනි පාර්ලිමේන්තුවේ

වේ අවසාන රාජ්‍යය කථාවේදීත් සඳහන් කර තිබෙනවා. මේ දෙන්නට යන නිසි තැන මොකක්ද? මෙතෙක් දී තිබෙන නිසි තැන මොකක්ද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍යය කථාවට ස්තුති යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමින් කථා කළ දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, බෞද්ධාගමට නිසි තැන දිය යුතු බව මෙන්ම, ආණ්ඩු ක්‍රම පණතේ 29 වැනි වගන්තිය සංශෝධනය කොට, 1815 උඩරට ගිවිසුමේ 5 වැනි වගන්තිය ඊට ඇතුළත් කළ යුතු බවත් ප්‍රකාශ කළා. එය ඉතා මත්ම වැදගත් අදහසක්. අප ඒ අදහසට ගරු කරනවා. ඒ අදහස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙනවා. දැන් මා ඉදිරිපත් කළ සංශෝධනයේත් ඔය අදහස ඇතුළත් වී තිබෙන නිසා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අනෙක් මන්ත්‍රී වරුන් සමග එකතු වී ඊට පක්ෂව ඡන්දය දෙන හැටියට මා එම ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ සංශෝධනයේ ඊට අදාළ කොටස මම නැවත වරක් කියවන්නම් :

(ආ) “බුද්ධ ශාසනය සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂා කළ යුතු අතර, බෞද්ධ වන් පිළිවෙත්, මහා සංඝයා වහන්ස හා විහාරස්ථානවලට ආධාර කළ යුතු අතර රැක බලා ගත යුතුයි” යනුවෙන් සඳහන් 1815 උඩරට ගිවිසුමේ 5 වෙනි වගන්තිය, ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ 29 වෙනි වගන්තිය සංශෝධනය කර, ඇතුළත් කිරීමටද—

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තත්ත්වය එසේ නම් දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අපේ මේ සංශෝධනයට විරුද්ධව ඡන්දය පාවිච්චි කරන්නට බැහැ. අපේ සංශෝධනය ගැන අකමැත්තක් තිබෙනවාද කියා මා දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් දැන ගන්නට කැමතියි. මේ රටේ සිංහල ජනතාවට විරුද්ධ එකම වචනයක් වත් අපේ සංශෝධනයේ සඳහන් වෙනවාද? හවුල් රජයක් පිහිටුවුවායින් පසු “සිංහල පමණක්” යන්නට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විරුද්ධද?

වි. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(ති.රු. ඒ. ඩී. ටෙනෙකෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

මේක ස්කෝලයක් නොවෙයි.

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

ඇත්තෙන්ම, ස්කෝලයක ශිෂ්‍යයන්ට උගන්වනවා වගේ අපේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් කරුණු කියා දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මා විසින් කියන ලද මේ කරුණු ගැන කල්පනා කර බලන ලෙස ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයේ පසු පෙළ ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඉදිරි පෙළ ආසන වල සිටින සියලු දෙනාම දෝහීන් නිසා මා ඒ අයගෙන් නම් එ වැනි ඉල්ලීමක් කරන්නේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉදිරිපෙළ ආසනවල වාසි වී සිටින හැම ඇමතිවරයකුම වාගේ දෝහියකු බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. නමුත් ඇමති ධුරයක් දරමින් සිට, මේ හවුල නිසා ඒ ඇමති ධුරය අතහැර දැමූ මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් මේ හවුල නිසා ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ඉල්ලා අස් වූ කටුගම්පල ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් අපේ ස්තුතිය ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මිය.

(திரு. T. B. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අපට තැද්ද?

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

කොහොමද තමුත්තාන්සෙලාට ස්තුති කරන්නේ? තමුත්තාන්සෙලා නොවැ මේ හවුලේ කපුවෝ. තමුත් කපුවෝ කපෝති වේවි. ඒකයි කණගාටුව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1815 උඩරට ගිවිසුමේ 5 වැනි වගන්තිය ආණ්ඩු ක්‍රම පණතට ඇතුළත් කළ යුතුය යන්න කිය කියා සිටීමෙන් වැඩක් නැහැ. එය වහාම ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කළ යුතුයි. එම නිසා වහාම ඒ කර්තව්‍යය ඉටු කරන ලෙස අප ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දැන් තිබෙන ආණ්ඩු ක්‍රම පණතේ 29 වැනි වගන්තිය කුමක්ද කියා පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. අංක 4 දරන පැරි වාර්තාවේ

සඳන් කර තිබෙන පරිදි 29 වැනි වගන්තියේ සිංහල පරිවර්තනයයි මා මේ කියවන්නේ. මෙය මුල් කෙටුම්පතයි :

(අ) මේ පණතේ බලතලවලට යටත්ව දිවයිනේ සාමය, ශාන්තිය හා මනා පාලන සඳහා නීති පැනවීමේ බලය පාර්ලිමේන්තුවට පැවරේ.

2. (අ) කිසිම ආගමක් රිසි සේ ඇදහීමේ නිදහසට බාධා කිරීම් හෝ අවහිර කිරීම් හෝ,

(ආ) කිසිම ජාතියක හෝ ආගමික ජනයාට විඳින්නට සිදු නොවන අවහිරකම්වලට හෝ බාධාවලට අත් කිසිදු ජාතියක හෝ ආගමික ජනයාට විඳින්නට සැලැස්වීම,

(ඉ) අනෙක් ජාතිවල හෝ ආගම්වල ජනයාට නුදුන් වරප්‍රසාදයක් හෝ ලාභයක් කිසිදු ජාතියක හෝ ආගමික ජනයාට දීම,

(ඊ) ඒ ආගම පාලනය කරන අධිකාරී බලයේ කැමැත්ත නොගෙන කිසිම ආගමික ආයතනයක නීති සංස්ථාව වෙනස් කිරීම, යනාදිය පාර්ලිමේන්තුව පනවන ලද නීතියකින් වෙනස් නොකළ යුතුය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුල් පණතේ ඇතිවූයේ මේ උප වගන්ති හතර පමණයි. නමුත් “ලෝ ක්වාටලි රිවිව්” සඟරාවේ 472 වැනි පිටුවේ සර් අයිවර් ජෙකිංස් මහතාගේ ලිපියක සඳහන් වන පරිදි, 29 වැනි වගන්තියේ 2 වැනි උප වගන්තිය, රෝමානු කතෝලික සභාවේ ඉල්ලීම ඉටු කිරීම සඳහා මේ අවසාන කෙටුම්පත වෙනස් කර තිබෙනවා. එය මෙසේයි : “එහෙත් ආගමික ආයතනයක් නීතිගතකල ආයතනයක් වශයෙන් තිබේ නම් එබඳු වෙනස් කම් පාලක අධිකාරීන්ගේ ඉල්ලීමක් නැතිව වෙනස් කළ නොහැකියි”. දැන් තිබෙන ආණ්ඩු ක්‍රම පණතේ 29 වැනි වගන්තියේ අවසාන යට මේ නියමයන් සඳහන් වෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සම්බන්ධයෙන් බෞද්ධයාගේ මතය—බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ වාර්තාවේ, ඒ කියන්නේ බෞද්ධ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ—සඳහන් වී තිබෙනවා. මෙය කියවන්නට මට අවසර දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. එය මෙසේයි :

මේ විශේෂ නියමය ඇතුළත් කිරීමෙන් සිදුවූ වෙනස පරීක්ෂා කරන්නට කලින්, මෙහි ලා සඳහන් කළ යුත්තක් නම්, දැනට නීතිගත කොට තිබෙන ආගමික ආයතන නම් ක්‍රිස්තියානි ආයතන පමණක් බවයි. එසේ ම ක්‍රිස්තියානි ආගමික ආයතනවලටද තිබෙන පිළිවෙළේ නීතිගත කිරීමක් ලැබේ යයි සිතිය හැකි ආයතනත්, ඒ ක්‍රිස්තියානි ආගමික ආයතනම පමණක් බවත්, මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය. ආණ්ඩුව මගින් ම තැනූ නිකාය නීතිගත කිරීමේ පණතක් සම්මත වේ නම්, සංඝයා අතර දැනට පවත්නා හේද සඳහටම ඇති වන්නටද ඉඩ සැලසෙන බව මෙහි පහත පෙනෙන දෙයින් සිතා ගත හැකි වේ.

1945 දී කතෝලිකයෝ සවකීය පල්ලියට ලැබී තිබෙන මහත් බලතල වටහා ගත්හ. අප කලින් සඳහන් කළාක් මෙන්ම නීතිගත කළ ආගමික ආයතනවලට නීතියෙන් ලද හැකි හැම බලයක්ම ලැබී ඇත්තේය. එහෙත් ඒ නීතිගත කළ ආගමික ආයතනවලට සීමාව ඉක්මවා ක්‍රියා කළ නොහැකි පරිදි අවහිරකම් ඇති කළ තැනක් විය. එනම්, ව්‍යවස්ථාදායක මන්ත්‍රණ සභාවයි. මේ ආගමික ආයතන නීතිගත කළේත්, ව්‍යවස්ථාදායක සභාව මගිනි. ඒ ආයතනවල පාලක අධිකාරීන්ගේ කැමැත්ත ඇතිව ආඥා පණත සංශෝධනය කිරීම සඳහා නීති පැනවීමටත්, පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රචවන්කම් තිබුණේය. පාර්ලිමේන්තුවේ ඒ බලයන් නතර කරන්නට ක්‍රිස්තියානි ආයතනයන්ට ඕනෑ විය. සවකීය ආගමික ආයතනවල පාලක අධිකාරීන්ගේ කැමැත්ත ගෙන වුවද නීති පැනවීමට ඉඩ දීම සැහෙන ආරක්ෂාවකැයි ක්‍රිස්තියානි පූජකවරු නොසිතූහ. මෙහි ඇතුළත් කළ විශේෂ නියමය කිරීමට හේතුව ක්‍රිස්තියානි ආගමික ආයතන පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවෙන් නීති පණත් තැනිය හැකි ඒ බලයන් නැති කිරීමය. එයින් ආයතන වල පාලක අධිකාරීන් විසින් ම ඒ ආයතන ගැන බලපාන ආඥා පණත් තැනිය හැකි විය. මේ නිසා ඒ ආයතනවලට අවශ්‍ය හැම බලයක්ම ලැබුණේය. ඒ විශේෂ නියමය නිසා ක්‍රිස්තියානි ආයතන පාර්ලිමේන්තුවට යටත් නොවන ඉහළ තත්ත්වයක තබා ඇත.

(
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙයින් අපට පැහැදිලිව පෙනීයන වැදගත් කාරණයක් තමයි මේ ආණ්ඩුක්‍රම පණතේ 29 වැනි වගන්තිය මේ රටේ බෞද්ධාගමට අහිතකරවා පමණක් නොව මේ වගන්තිය යටතේ බෞද්ධයින්ට කිසිම තැනකුත් නැති බව. එම නිසා මා නැවත වරක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන්ට මතක් කරන්නවා මේ ගැන උද්ඝෝෂණයක් ඇති කර තමන්ගේ ආණ්ඩුවෙන්—දැනට හවුල් ආණ්ඩුවෙන්—මේ 29 වැනි වගන්තිය සංශෝධනය කර 1815 උඩරට ගිවිසුමේ 5 වැනි වගන්තිය ඇතුලත් කරන්නා කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට රාජාසන දේශනයේ සඳහන් වෙනවා, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳන්නවා කියා. එය සඳහන් කර තිබෙන්නේ ඉතා මත් පුද්ගලාකාරයටයි. මෙන්න ඒ කොටස :

“ලංකාවේ පුරවැසි පණත් අනුව දැනට පුරවැසි බවක් නොමැති ඉන්දියානුන්ගෙන් පැවතෙන්නන්ගේ පුරවැසිභාවය විසඳීම සඳහා ලංකාණ්ඩුව හා ඉන්දියා ආණ්ඩුව අතර සාකච්ඡා දැනටමත් නැත.

ආරම්භකර ඇති අතර දැනට තිබෙන ප්‍රශ්නය විසඳීමට ඇති බාධකයන් ඉවත් කරලීමට මාගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරයි.”

එයින් කියන්නේ මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට, එ කියන්නේ ඉන්දියානුන්ට පුරවැසිකම් දීමට, ඇති බාධකයන් ඉවත් කරනවා කියායි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் இருவர்)
(An hon. Member)
නැවතත් ඒ කොටස කියවන්න.

කුසුමා රාජරත්න මිය.
(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)
(Mrs. Kusuma Rajaratna)
“ලංකාවේ පුරවැසි පණත් අනුව දැනට පුරවැසි බවක් නොමැති ඉන්දියානුන්ගෙන් පැවතෙන්නන්ගේ පුරවැසිභාවය විසඳීම සඳහා ලංකාණ්ඩුව හා ඉන්දියා ආණ්ඩුව අතර සාකච්ඡා දැනටමත් ආරම්භ කර ඇති අතර දැනට තිබෙන ප්‍රශ්නය විසඳීමට ඇති බාධකයන් ඉවත් කරලීම මාගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරයි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)
(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்—வளப்பனை)
(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)
“බාධක”—

කුසුමා රාජරත්න මිය.
(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)
(Mrs. Kusuma Rajaratna)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නොතිබුණු තත්ත්වයක් මේ රාජාසන දේශනයේ ඇතුළත් කර තිබෙන බව මෙයින් හොඳ හැටි පැහැදිලියි. මෙයින් කියන්නේ ඉන්දියානුවන්ට පුරවැසිකම් දීමට දැනට තිබෙන බාධකයන් ඉවත් කරන්නවා කියන එකයි. කොටින්ම කියන්නේ ඉන්දියානුවන්ට පුරවැසිකම් දෙන්නට යන්නවා කියායි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)
ඒ කොටස හොඳ හැටි තේරුම්ගෙන

වචන මාත්‍රයක්වත් සඳහන් කර නැහැ. දැන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට අමතක වෙලා නම් මා නැවත වරක් මතක් කර දෙන්න කැමතියි, 1956 දී මෙන්ම 1960 මහ මැතිවරණයේදීත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයක් පිහිටුවීමට මේ රටේ ගොවි ජනතාව බලවත් පරිශ්‍රමයක් දරා හැම සහයෝගයක්ම දුන් බව; හැම උපකාරයක්ම කළ බව. අද ගොවියාට මුහුණපාත්තට වී තිබෙන්නේ, තමන් මහන්සියෙන් උපයා ගත් වී පික, විකුණා ගන්න බැරිව ආපසු ගෙවලට ගෙන යාමේ තත්ත්වයකටයි. මේ සම්බන්ධයෙන් හවුල් ආණ්ඩුව යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනවද? අද මේ රටේ ගොවියා ණය බරින් මිරිකිලයි ඉන්නේ. ඔහු ඒ ණය බරින් මුදවා ගැනීම සඳහා මොකක්ද කර තිබෙන දෙය? මොකක්ද යොදා තිබෙන පිළියම? ගොවියාට යහපතක් සැලසීම ගැන වචන මාත්‍රයක්වත් මේ රාජ්‍යය දේශනයෙහි සඳහන් වී නැතිවීම ගැන අපගේ බලවත් කණගාටුව මෙහිදී ප්‍රකාශ කරන්න සිදු වී තිබෙනව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දීර්ඝ කථාවක් කරන්න යන්නේ නැහැ. නමුත් විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනව. ජාතික විමුක්ති පෙරමුණේ අපි-වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) සහ මා-මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයට ඉදිරිපත් කර තිබෙන කාරණයක් තමයි, ගොවියා නිපදවන එළවළුවලට සහතික මිලක් දිය යුතුය යන්න. ඒ පිළිබඳව අපි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා පමණක් නොවෙයි, මෙහිදී මෙන්ම පිටදීත් විශාල උද්ඝෝෂණ ද ඇති කළා. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජය නිහඬව සිටිය. මා නම් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ- බලාපොරොත්තු වන්න ඉඩක් ඇත්තේ නැහැ- මේ හවුල් ආණ්ඩුවේ ගොවියා නිපදවන එළවළුවලට සහතික දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කරවිය කියා.

රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන මෙහි කිසි සඳහන් කර නැහැ. මේ රටේ රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය එන්න එන්නම උග්‍ර වෙනව. අද ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත් තරුණ තරුණියන්ට රක්ෂා නැතිව ගෙවලට වී ඉන්න සිදු වී තිබෙනව.

තිබෙනව. ඒ අය, රක්ෂා නැතිකම නිසා ඉතා කනගාටුදායක තත්ත්වයකටය මුහුණ පා සිටින්නේ. මේ වර රාජ්‍යය දේශන යෙහි රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් නොකළේ එම ප්‍රශ්නය විසඳා අවසාන නිසාද කියා මේ හවුල් රජයෙන් අහන්න මා කැමතියි.

මා මිට වඩා කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන් අපේ මෙම සංශෝධන පිළිගනිවිය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙතුව. අපේ මෙම සංශෝධන පිළිගතහොත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති තව මත් තිබෙනවාය කියා අපි විශ්වාස කරතුව. ඒවගේම ඒ අය ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට යට වෙලා නැත කියාත් අපි විශ්වාස කරතුව. එසේ නැති නම් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති දැන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විසින් පිළිගෙන වැඩ කටයුතු කරනවාය කියා අපට පැහැදිලි වෙනව.

අ. හා. 6.18

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(නිල. මෙරිල් පෙර්නාන්ඩෝ)
(Mr. Meryl Fernando)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ විප්ලවවාදී කොටස වෙනුවෙන් කල් දී තිබෙන සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරන්නටයි, මා නැගී සිටියේ. මේ වර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් අතර සහභාග ආණ්ඩුවක් ඇති වී තිබෙන නිසා රටේ ජනතාවගේ සිත් තුළ විශාල බලාපොරොත්තුවක් ඇති වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ වාමාංශික අදහස් දරන ජනතාව තුළ බලාපොරොත්තුවක් ඇති වී තිබෙනවා.

මේ රාජ්‍යය කථාව ඉදිරිපත් කළාට පසු දැන් හොඳටම පෙනී ගොස් තිබෙනවා සහභාග ආණ්ඩුව රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා අළුත් වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන්නේ නැති බව. එකග වූ කරුණු 14 ට පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. සහභාග ආණ්ඩුවට කියන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා, අපට ඇත්තේ මාස 12 ක කාලයක් පමණය, ඒ නිසා ඒ මාස 12 දී කරන්නට පුළුවන් වැඩ කොටස පමණක් ඉදිරිපත්

[මෙරිල් ප්‍රකාශනය මගින්]

කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා. නමුත් මේ සහභාග ආණ්ඩුවට රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා නම් ඒ වැඩ පිළිවෙල මාස 12 කට පමණක් සීමා කරන්න වුවමනා නැහැ. යම් කිසි වැඩ පිළිවෙලක් හේතු කොටගෙන රටෙන්, සමාජයේත්, ආර්ථික ක්‍රමයේත් නොයෙක් වෙනස්කම් ඇති වෙනවා නම් ඒ වෙනස් කම් නිසාම රටේ ජනතාවගේ සිත් තුළ පැහැදීමක් ඇති වී මැතිවරණයේදී ඒ ආණ්ඩුවට නැවතත් බලය පවරනවා, තව දුරටත් ආණ්ඩු කරන්නටය කියා.

අද රටේ ඇති දැවෙන ප්‍රශ්න පිළිබඳව— රුකිරක්ෂා හිඟකම, නිවාස හිඟකම වැනි උග්‍ර ප්‍රශ්න පිළිබඳව—මේ රාජාසන කථාවේ එකම වචනයක්වත් සඳහන් වී නැහැ. එයින් අපට පිළිගන්නට වී තිබෙනවා, මේ සහභාග ආණ්ඩුව රටේ ආර්ථික ක්‍රමය යම් කිසි පිළිවෙලකට වෙනස් කොට එයින් මතු වන තත්ත්වය අනුව පියවරින් පිය වර ඉදිරියට යාමට බලාපොරොත්තුවක් නැති බව. ඒ වෙනුවට මොකක්ද කර තිබෙන්නේ? කරුණු තුනක් හතරක් පමණක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඒ කරුණු අනුව තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට පුළුවන්ද කියා අත්හදා බැලීමක් කරන්නටයි මෙයින් උත්සාහ කරන්නේ.

කම්කරු උපදේශක මණ්ඩල ගැන කියා තිබෙනවා. ජනතා මණ්ඩල ගැන කියා තිබෙනවා. උපදේශක පරීක්ෂකාරී මණ්ඩල ගැන කියා තිබෙනවා. බඩු මිල අඩු කිරීමට පුළුවන්ද කියා උත්සාහයක් දැරීමට බලාපොරොත්තුවක් ඇති බව මෙය කියවන විට හිතන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඔය කරුණුවලට පමණක් සීමා වූ අළුත් වැඩ පිළිවෙලක්, මේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් වන්නේ. ඉන් පිටස්තර යමක් කිරීමට බලාපොරොත්තුවක් ඇති බවක් පෙනෙන්නට ඇත්තේ නැහැ.

මේ සහභාග ආණ්ඩු කථා ඇති වන විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අර්බුදයකට මුහුණ පා පාර්ලිමේන්තුව තුළදීත් තමන් පරාජයට පත්වේදෝයි යන බියක් ඔවුන් තුළ තිබුණා. හදිසියේ මැතිවරණයක් පැවැත්වුණොත් පරාජය වේදෝ කියා භයක් තිබුණා. මේ අර්බුදයට ප්‍රධාන

හේතුව වුණේ මේ ධනපති ක්‍රමය යටතේ සංවර්ධනය ඇත්ත වශයෙන්ම ඉතාම හෙ මින් හෙමින් ප්‍රමාදව කෙරෙන නිසයි. ඒ පල වන සංවර්ධනය, ආර්ථික ක්‍රමය බිඳ හෙලීමට වැඩ පිළිවෙලක් ගන්නේ නැත් නම් අර කලින් තිබුණු අර්බුදය විසඳෙන්නේ නැහැ. අන්න ඒ නිසයි ජනතාව තුළ තිබෙන භය නැති කර, ජනතාව උනන්දු කරවා ගෙන ඉදිරියට යන්නට මේ රාජාසන කථාවේ කොතැනකවත් උපකාර වන්නේ නැත කියා සඳහන් කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බඩු මිල ප්‍රශ්නය ජාතියේ දැවෙන ප්‍රශ්නයක්. බඩු මිල ගැන නම් මීට පෙර රාජාසන කථා වලත් කීප වරක් සඳහන් වී තිබුණා. මේ රාජාසන කථාවෙන් සඳහන් වෙනව බඩු මිල අඩු කරන්නට උත්සාහ කරනවාය කියා. නමුත් අත් දැකීමෙන් අපි දන්නවා, බඩු මිල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වන අතර, බඩු මිල ප්‍රශ්නය විසඳීමට නම් වැඩක් කෙරී නැති බව. අදත් වෙළඳ කටයුතු භාරව සිටින ගරු ඇමතිතුමා බඩු මිල ප්‍රශ්නය විසඳීමට නොයෙකුත් අන්දමින් උත්සාහ ගත්තා. නමුත් ඒ උත්සාහයන්හි ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවායේ ප්‍රති ඵලය වූයේ බඩු මිල තව තවත් වැඩි වීමයි. හොඳ හිතීන් ගරු ඇමතිතුමා යම් යම් පිය වරවල් ගත්තා. කරවල ගෙන්වීම ජනසතු කළා. ඒ වාගේම කරවල බෙදා හැරීමත් රජය මගින් කළා. නමුත් එහි ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? අද ඔබ්බ තරම් කරවල වැඩි මිලට හොර කඩේ නම් තිබෙනවා. මට මතකයි ගිය අවුරුද්දේ සැප්තැම්බර් මාසයේදී පමණ, එවකට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, දැන් සිටින වෙළඳ ඇමතිතුමා, රෙදිපිළි, යකඩ බඩු, මෝටර් රථ අමතර කොටස්, යනාදී ද්‍රව්‍යවල මිල අඩු කිරීම සඳහා වෙළඳු සමග සාකච්ඡා පැවැත්වූවා. මේ සාකච්ඡා වලින් ලැබුණු ප්‍රතිඵලය මොකක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට සතුටුයි. ඒවායින් බඩු මිල අඩු වී නැහැ. නමුත් බඩු කිරීම සඳහා අනාගත යේදී නොයෙකුත් පියවරවල් ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන බව මේ රාජාසන කථාවේ සඳහන් වෙනවා.

“බඩු සැඟවීම, කළුකඩ වෙළඳාම හා දූෂණයා මුලිනුපුටා දැමීම සඳහා බඩු බෙදා හැරීමේ කටයුතු පරීක්ෂා කර බැලීමේ නීත්‍යානුකූල බලතල සහිත ජනතා මණ්ඩල සෑම පළාතකම ඇති කිරීමට නිසි

කොයි තරම් දුරට මේ දේවල් ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් වේද කියා මා දන්නේ නැහැ. අද රටේ තත්ත්වය අනුවත් පිරිහී තිබෙන මුදල් තත්ත්වය හා රටේ සංවර්ධනය ගැනත් කල්පනා කර බලන විට, එපමණක් නොවෙයි, පිරිසට වලින් අපේ රටට ගෙන්වන අවශ්‍ය බඩු ප්‍රමාණය ආදී මේ සියලුම ප්‍රශ්න ගැන කල්පනා කර බලන විට, බඩු මිල ප්‍රශ්නය විශේෂයෙන්ම දැනට තිබෙන ක්‍රමය යටතේ ඉතාමත්ම අමාරු ප්‍රශ්නයක් වෙනවා. බඩු මිල අඩු කරන්නට ක්‍රියා කරන විට තව තවත් බඩු මිල වැඩි වෙනවා. කෙසේ වෙතත්, රාජ්‍යය කළාවේ කියා තිබෙන පරිදි, බඩු සැඟවීම හා කළුකඩකාරයින් නැති කිරීමට යම් යම් පියවරවල් ගන්නවා නම්, ගම්වලත් නගරවලත් අපට දිය හැකි හැම සහයෝගයක්ම ඊට ලැබෙනවා ඇති. නමුත් මේ තත්ත්වය අනුව නම් බඩු මිල අඩු කරන්නට පුළුවන් කමක් තිබෙනවාය කියා සිතන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය කම්කරු පන්තිය අතර වැඩ කළ පක්ෂයක්. මේ රාජ්‍යය කළාවේ කම්කරුවන් සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලිව සඳහන් වී තිබෙන්නේ මේ කම්කරු උපදේශක මණ්ඩල ගැන සඳහන් කර තිබෙන කොටසේ පමණයි. පසුගිය අවුරුදු දෙක තුන ඇතුළත ලංකා සමසමාජ පක්ෂය කම්කරුවන්ගේ නොයෙකුත් ප්‍රශ්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවට ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කරන, කම්කරුවන්ගේ පඩි වැඩි නොකිරීමේ ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව—කම්කරුවන්ගේ පඩි සීමා කර තිබීමේ ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව—ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මේ ගරු සභාව තුළත්, රට තුළත් ඉතා තදින් උද්ඝෝෂණයක් ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ආණ්ඩුවේ අංශයේ පමණක් නොව, ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය නිසාම පෞද්ගලික අංශයේත් කම්කරුවන්ගේ පඩි වැඩි නොකිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය ගෙන ගොස් තිබෙනවා. මේ වැඩ පිළිවෙලට විරුද්ධව ලංකා සමසමාජ පක්ෂය තදින් උද්ඝෝෂණය කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ ප්‍රශ්නය විසඳීමට කිසිම පියවරක් අප

ගෙන තිබෙන බවක් රාජ්‍යයේ කළාවෙන් නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. ඉල්ලීම් 21 පිළිබඳව කිසිම දෙයක් ඉටු වේය කියා මේ රාජ්‍යයේ කළාවෙන් නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. මුදල් වැය වන්නේ නැති ඉල්ලීම් ගැනවත් කිසිවක් ඉටු වන බවක් මේ කළාවෙන් පෙනෙන්නේ නැහැ. මුදල් වැය වන්නේ නැති ඉල්ලීම් ගැන ඉක්මනින් ක්‍රියා කරනවාය කියා කලින් නම් කළාවක් තිබුණි. නමුත් මේ රාජ්‍යයේ කළාවේ, කම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන වචනයක්වත් සඳහන් නොවීම, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ඇමතිවරුන් ඉන්න ආණ්ඩුවකට නින්දාවක්ය කියා මම කියනවා.

දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන මේ රාජ්‍යයේ කළාවේ වචනයක්වත් සඳහන් වෙලා නැහැ. සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවකයන්ට, ගුරුවරුන්ට, ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දීමේ ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක්වත් මේ කළාවේ සඳහන් වෙලා නැහැ. ඒක මුදල් වැය වන යෝජනාවක් නොවෙයි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මේ පැත්තේ සිටිද්දී ඉතාමත් තදින් උද්ඝෝෂණය කරමින් කළ ඉල්ලීමක් මේක. නමුත් ඒ ඉල්ලීම ගැන කිසිම දෙයක් රාජ්‍යයේ කළාවේ සඳහන් වෙලා නැහැ. කම්කරු උපදේශක මණ්ඩලත් මොන කටයුත්තක් සඳහාද ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ? උපදෙස් දීමට පමණයි මේ මණ්ඩල සීමා වන්නේ. ඒ කොටසෙම ඉතාමත් පැහැදිලිව කියා තිබෙනවා, තමන් වැඩ කරන ස්ථානයන්හි තදින් විනය රැක ගැනීමද ඒ මණ්ඩල සතු ක්‍රියාවක් බව. විනය තදින් රකිමින් වැඩයෙන් වැඩ කිරීම කම්කරුවන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. නමුත් ඒ වෙනුවට කිසිම දෙයක් ඔවුන්ට ආපසු ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ විධියට කම්කරු පන්තියේ උනන්දුව වැඩි කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ මණ්ඩල ඇත්ත වශයෙන්ම උපදෙස් දීමට පමණක් සීමා වෙනවා නම්, කම්කරුවන් තුළ පසුගිය දවස්වල ඇති වුණු උනන්දුව ඉබේම දිය වී ගොස්, වැඩ කල් යන්නට මත්තෙන් උපදේශක මණ්ඩල කිසිම වැඩක් වන්නේ නැති ඒවා බවට පත් වෙනවා ඇති. දුෂ්ඨ නැති කිරීමට, නිලධාරීන්ගේ

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

චැරිදි වැඩ නැති කිරීමට, කම්කරුවන්ගේ පාලක මණ්ඩල ඇති කරන්නාය කියා ලංකා සමසමාජ පක්ෂය නොයෙක් වර උද්ඝෝෂණය කළා. දූෂණ නැති කරන්න ප්‍රථම වන්නේ, නිලධාරීන්ගේ අයථා පාලන නැති කරන්න ප්‍රථම වන්නේ ඒ මගින් පමණක් කියා ලංකා සමසමාජ පක්ෂය ප්‍රකාශ කළා. අපතේ යාම් නැති කිරීම ගැන මේ රාජ්‍යයේ කථාවේ කියවෙනව. නමුත් තැපැල් අමාත්‍යාංශයට රුපියල් 5,000 ක මාසික කුලියකට කාර්යාලයක් ගන්නවා නම් මේ ආණ්ඩුව අපතේ යාම් නැති කිරීමට කටයුතු කරනවායයි විශ්වාස කරන්නේ කවිද කියා මම අහන්න කැමතියි.

අ. හා. 6.30

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. ගරු කථානායකතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Meryl Fernando)

ගරු කථානායකතුමනි, නමුත් නාන්සේ අසුන් ගන්නට පෙර මා කථා කරමින් සිටියේ කම්කරුවන්ගේ උපදේශක මණ්ඩල පිළිබඳවයි. ඒ විධියට එක අමාත්‍යාංශයකට රුපියල් 5,000ක මාසික කුලියකට කාර්යාලයක් ගන්නවා නම් කම්කරු පන්තියත්, සාමාන්‍ය ජනයාත් මේ අපතේ යාම් වලට විරුද්ධව වැඩ කරන්න උනන්දු කරවීමට ප්‍රථම කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ඔවුන් තත්ත්වයක් පවතිනවා නම් ඔය බලපොරොත්තු වන වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාවේ යොදන්න ඉඩකඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. කම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන කියනවිට මර්දන නීති ගැනවත් මෙහි යමක් සඳහන් වෙලා නැහැ. මහජනාරක්ෂක පණතට විරුද්ධව අප මේ ගරු සභාව ඇතුළේ 1959 දී විශාල සටනක් ගෙන ගියා. ඒ පණතට විරුද්ධව මුදල් කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමති

තුමා එදා ක්‍රියා කළා. කථානායකතුමාගේ තීරණයට විරුද්ධව එදා මේ ගරු සභාව ඇතුළේම ක්‍රියා කළ එතුමා මේ ගරු සභාවෙන් පිට කරනු ලැබුව. ඒ වෙලාවේ එතුමා කියා සිටියේ කුමක්ද? මගේ පාර්ලිමේන්තු ජීවිත කාලයේම කථානායකතුමාගේ අණට මා අකීකරු වන පළමුවන වාරය මෙයයි. කියල එදා එතුමා කිව්ව. එසේම එය ඉතා මත් බැරෑරුම් කාරණයක් කියලත් එතුමා එදා කිව්ව. කථානායකතුමා විසින් තමන් සභා ගර්භයෙන් පිට කරනු ලැබුවත් වෙන කරන්න දෙයක් නැත කියා එතුමා එදා කිව්ව. මහජනාරක්ෂක පණතට විරුද්ධත්වය දක්වීම සඳහා එවැනි පියවරක් ගන්න සිදු වුණු බව එදා එතුමා කිව්ව. එවැනි මර්දන නීති වෙනස් කිරීම ගැන මේ රාජ්‍යයේ කථාවේ වචනයක්වත් කියා නැහැ. වෙනත් මර්දන නීති ඕනෑ තරම් තිබෙන බව අප දන්නවා. ඒවත් ඉවත් කළ යුතුයි. ඒවා ගැනත් වචනයක් වත් කියා නැහැ. මෙවැනි දේ කිරීමේදී මුදල් වැය කරන්න සිදු වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මුදල් තැනෙයි කියනව නම් ඇත්ත වශයෙන්ම එය සමාවට කාරණයක් නොවෙයි.

පෞද්ගලික අංශයේ කම්කරුවන්ට කුමක්ද ලැබෙන්නේ? මේ රාජ්‍යයේ කථා වෙන් පෞද්ගලික අංශයේ කම්කරුවන්ට කිසිම දෙයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවේ කම්කරුවන් වෙනුවෙන් නම් කම්කරු උපදේශක මණ්ඩල නමින් ආයතනයක් ඇති වෙනවා. එහෙත් පෞද්ගලික අංශයට එවැනි කිසිම දෙයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. පෞද්ගලික අංශයේ සුරාකෑම ඕනෑතරම් තිබෙනවා. අයුතු, අදාත්ත පාලනයට යටත්ව වැඩ කරන්න අදත් කම්කරුවන්ට සිදු වෙනවා. අදත් එවැනි තත්ත්වයක් පවතින බවට හොඳ උදාහරණයක් මොරටුවෙන් ඉදිරිපත් කරන්න ප්‍රථමනි. මොරටුවේ වෙලෝනා බැනියම් කර්මාන්තශාලාවේ වැඩ වර්ජනයක් තිබෙනවා. එහි කම්කරුවන් සමිතියක් හදාගන්නාය කියා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් දැන් සටනක් ගෙන යනවා. එතන තිබෙන්නේ ඉතාමත් දුක්කිත තත්ත්වයක්. ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න මේ අවස්ථාවේ මා අදහස් කරන්නේ නැත්තේ ඒ සඳහා මිට අයෝග්‍ය අවස්ථාවක්, කල් තැබීමේ

යෝජනාව යටතේ තව ස්වල්ප වේලාවකින් ලැබෙන නිසයි. ඒ වෙලාවෙදී ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙතම. එහෙත් එවැනි තැන් රාශියක් ලංකාවේ නොයෙක් පළාත්වල තිබෙන බව පමණක් දැන් කතාශ්‍රවණයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන් ම ඒක ආණ්ඩුවටත් නින්දාවක්. එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ මිත්‍රවරුන්ටත් නින්දාවක්. මක්නිසාද, උත්තරාප්‍රදේශ පක්ෂයේ ලොකු කෙනෙක් තමයි ඒකේ අයිතිකාරයා හැටියට ඉන්නේ.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා. (වැලිගම)

(**ශ්‍රී. මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා—වෙලිගම**)

(**Mr. Montague Jayawickrema—Weligama**)

කවුද?

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(**ශ්‍රී. මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා**)

(**Mr. Meryl Fernando**)

රජයේ ප්‍රනාන්දු මහත්මයා.

එවැනි කම්කරුවන්ට කුමන බලාපොරොත්තුවක්ද, සහනයක්ද මේ රාජ්‍යය කළාවෙන් ලැබෙන්නේ? කිසිම දෙයක් ලැබෙන්නේ නැහැ, කළානායකතුමනි. තමන්ට ප්‍රචණ්ඩ අන්දමට සටන් මාර්ගයෙන්ම තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් දිනා ගන්න ඉදිරිපත් විය යුතුව තිබෙනවා ඒ අයට.

වෙළඳාම පිළිබඳව යම් යම් පියවරවල් ගන්නවය කියා මේ රාජ්‍යය කළාවෙන් තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳවත් සම්පූර්ණ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. මෙරටින් පිටරටට බඩු යැවීම ආණ්ඩුව අතට ගැනීම ගැන නම් කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. පිටරටින් මෙරටට බඩු ගෙන්වීමේ අලුතින් ඇතිකරන්න බලාපොරොත්තු වන සංයුක්ත මණ්ඩලයකට භාර දීමට අදහසක් තිබෙනවා. අවශ්‍ය බඩු ගෙන්වීම ඒ මණ්ඩලයට භාර දීමට අදහසක් තිබෙනවා. වෙනත් බඩු ගෙන්වීම ලංකිකයන්ට භාර දීමට අදහසක් තිබෙනවාය කියනවා. එහෙත් ලංකිකයන්ගේ කියන්නේ කවුද? විදේශිකයන් මේ රටේ තිබෙන ධනපති කොටස් සමග එක්වී ලංකික වෙළඳ සමාගම් ඇති කරගෙන තිබෙනවා නම් ඒ අයත් මේ ලංකික ගණයෙහිලා ගැණෙනවා ඇති. පිටරටින් මේ

රටට බඩු ගෙන්වීමට ඒ අයටද නිදහස ලැබෙනවා ඇති. එම නිසා පිහිටුවන්නට බලාපොරොත්තු වන සංයුක්ත මණ්ඩලයට පිටරටින් බඩු ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම පවරා ගන්නේ නැතිව සිටිය හොත්, බඩු මිල පාලනය කිරීමේ ප්‍රශ්නයේදී ආණ්ඩුවට ලොකු අමාරුකම් ඇති වෙනවා. ඒ අතර අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යම්කිසි සහනයක් ඇති වෙනවා. විදේශිකයන් දැන් තමන්ගේ සමාගම් ලංකිකයන්ගේ සමාගම් බවට පරිවර්තනය කරගෙන යනවා.

අධිරාජ්‍යවාදීන් ගැන කියන විට තවත් කරුණු දෙකක් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයෙන් වෙන් වීමේ ප්‍රශ්නය හා ලංකාව ජන රජයක් බවට පත් කිරීමේ ප්‍රශ්නය ගැන මීට ඉහත රාජ්‍යය කළාවල නම් සඳහන් වුණා. ලංකාව ජන රජයක් බවට පත් කිරීමේ කාරණය ගැන ක්‍රියා කිරීම සඳහා අවුරුද් දෙකේ අවුරුද්ද විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කරන්නට යෙදුණා. නමුත් කිසිම වුවමනාවක් නැතිව මේ කටයුත්ත කළ නිසා සෑම වර්ෂයක් අවසානයේදීම කිසි වැඩක් නොකරම ඒ කාරක සභාව අහෝසි වී ගියා. ඇත්තෙන්ම අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව සටන් කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් වෙන් වීමට ගත යුතු පියවරවල් ගැනීමට කිසිම සූදානමක් නැහැ. ඒ වගේම විදේශිකයන් විසින් මෙරට තිබෙන මුදල් පිටරට යැවීම නැවැත්වීමට හෝ, ලාභ පිටරට යැවීම නැවැත්වීමට හෝ, ඒ මුදල් මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා පාවිච්චියට ගැනීමට හෝ, වැඩ පිළිවෙළක් යොදන බවට මේ රාජ්‍යය කළාවෙන් වචනයක් වත් සඳහන් වී නැහැ. ඒ අංශයෙන් බැලූවත් අපට පෙනී යන්නේ රටට හිතකර වූ ඉදිරි පියවරක් ගැනීමට මේ ආණ්ඩුව කොහෙත්ම බලාපොරොත්තු නැති බවයි. අධිරාජ්‍යවාදීන් සතුව ලංකාවේ තිබෙන දේපල ගැන හෝ, ලංකාවේ ධනපතියන් සතුව තිබෙන භාණ්ඩ නිෂ්පාදන මාර්ග ගැන හෝ, යමක් කියන්න වුවමනාවක් නැහැ. මා කලින් සඳහන් කළ දේවල් ගැන එක පියවරක්වත් ගන්න ආණ්ඩුව සූදානම් නැහැ නොව. මේ රාජ්‍යය කළාවෙන් අපට පැහැදිලි වන්නේ ඕනෑම භය

[මෙරිල් ප්‍රකාශනය මගින්.]

ගරු කථානායකතුමනි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය උද්ඝෝෂණය ගෙන ගිය තවත් වැදගත් කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. ඉන් එකක් නම් ලංකාවේ සුළු ජාතීන්ගේ අයිති වාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. ද්‍රවිඩ ජනයා වෙනුවෙන් වේවා, වතුකරයේ සිටින ඉන්දියානු කම්කරුවන් වෙනුවෙන් වේවා, දකුණේ සිට සිටින කළු පක්ෂ අතරින් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට හිමි වන්නේ ප්‍රමුඛස්ථානය. සභාග ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීමේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කරුණු 10 ක් ගැන සාකච්ඡා කළ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය අන්තිමේදී තවත් කරුණු 4 ක් පිළිගැනීම නිසා ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට පවා දුන් බව කිව යුතුව තිබෙනවා. අන්ත ඒකයි අපේ කතාහැටුව. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ සිට අවුරුදු ගණනක් වැඩ කළ අය හැටියට මේ තත්ත්වය ගැන අපට කතාහැටුවයි. කෙසේ වුවත් දැන් මුහුණ පා තිබෙන අළුත් තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලා වැඩ කිරීම අපට භාර කටයුත්තක්.

මේ රාජ්‍යය කථාව ගැන සලකන විට නම් මේ රටේ ජනතාවගේ සිත් තුළ ඇති වී තිබෙන බලාපොරොත්තු ඉටු කර ගැනීමට හැකි වේය කියා ස්ථිර නිගමනයකට බැසීමට පුළුවන්කමක් නැහැ. එවැනි පුළුවන්කමක් වේය කියා මා නම් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම මේ ආණ්ඩුවට, මේ රටේ ජනතාව සඳහා කිසිම සහනයක් සලසන්නට පුළුවන්වේයයි මා නම් විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මේ අදහස ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ විප්ලවවාදීන් වන අපට පමණක් සීමා වී නැහැ. සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ පසුගිය විශේෂ සම්මේලන වාරයේදී දීර්ඝ විවාදයක් ඇති වුණා. එවකට ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ලේකම්ව සිටි පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ, “යෝජිත කරුණු 10 උඩ සභාග ආණ්ඩුවක් සඳහා එකතු වෙනවා නම් එවැනි සභාග ආණ්ඩුව කින් මේ රටේ ජනතාවට කිසිම සහනයක් දිය නොහැකියි ; එසේ වුවහොත් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අපේ ව්‍යාපාර පරම්පරා ගණනකින් පස්සට යනවා.” යනුවෙනුයි. මේ ඔහු විසින්ම පාවිච්චි කරන ලද

වචනයි. අප මුහුණ පා සිටින්නේ ඒ තත්වයටයි. එම නිසා මේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන අපට විශ්වාසයක් තබන්නට බැහැ. විශ්වාසයක් තබන්නට බැරි නිසා අපි සම්පූර්ණයෙන්ම මේ වැඩ පිළිවෙළට විරුද්ධ වන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් අපේ නමින් තිබෙන අතුරු යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කරනවා. එය මෙසේයි :

I move,

“as an amendment to the Address at the end to add the words : but regret—

- (a) that in relation to Ceylon's political status, far from declaring even an intention to break Ceylon free from British Imperialism's hold upon it Your Government has abjectly affirmed Your Government's subservience to British Imperialism in Ceylon by declaring Your Government's intention to preserve Ceylon's links with the Commonwealth ;
- (b) that though Your Government professes to be socialist in intention Your Government has shown no intention of taking steps against capitalist vested interests in this country in the plantations, in commerce and in industry ;
- (c) that in the field of commerce Your Government has clearly revealed its intention of leaving the export trade in the hands of British Imperialists and Ceylonese Capitalists ;
- (d) that while purporting to take over the import trade in essential goods Your Government has in fact decided to leave the bulk of the import trade in the hands of the Capitalist class and the Imperialists under the guise of Ceylonization which gives cover to foreign capital to operate in Ceylon in association with Ceylon capital ;
- (e) that no positive steps are to be taken to stop the continued export of dividends and capital by foreign investors ;

And that in relation to the pressing problems of the wage-earners and the trade union movement and the people generally—

- (a) Your Government has not given indications of any measures which will guarantee the two million wage-earners and salary-earners in the employ of capitalist companies and individuals security against victimization, retrenchment and various forms of exploitation and oppression under which these workers continue to labour today ;

- (b) Your Government has given no indication of abandoning its wage freeze policy in both the public and private sectors while demanding more and more work and discipline from the wage-earners in the so-called national interest;
- (c) that despite the long continued and growing demand for workers' management in all Government and State-controlled enterprises as the only means of putting an end to bureaucratic mismanagement, corruption, waste, inefficiency, nepotism and exploitation of the workers in these enterprises, Your Government merely sees to set up advisory committees to assist the existing managements;
- (d) that whilst seeing to create the impression that the working-class is to be drawn into the sphere of Government administration and management Your Government has made no mention of the organized trade union movement and the Joint Committee of Trade Unions;
- (e) that Your Government has failed to recognize and grant the political rights of public servants, employees of State corporations and teachers in Government schools;
- (f) that Your Government has made no mention whatsoever of the acute and widespread problem of unemployment and in particular has failed to provide avenues to the educated youth of the country for the proper utilization of their talents in the development of the country;
- (g) that no mention has been made about the problem of acute landlessness and the need to provide land to the landless either by a liberal policy of expeditious grant of Crown land or by a vigorous policy of village expansion by compulsory acquisition of private land;
- (h) that despite Your Government's claim that it stands for democracy Your Government has given no indication of repealing the Public Security Act which has been utilized time and again to deprive the people of their liberties and fundamental democratic rights whilst empowering the use of the police and military for strike-breaking and other attacks on the people;

And that in relation to the problems of the minorities—

- (a) Your Government has failed to give any indications that Your Government will grant the language rights of the Tamil-speaking minorities by making legal provision to make Tamil also a State language;
- (b) that Your Government has no intention of repealing the notorious and oppressive Citizenship Act introduced into the Statute Book by Mr. D. S. Senanayake on behalf of the Ceylonese capitalist class in order to undermine the working class movement in this country and also to divide the working class and create communal conflict among the people;
- (c) that Your Government has no intention of granting citizenship rights to plantation workers who remain in a category of so-called 'stateless' persons;

and, therefore, this House has no confidence in Your Government."

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත් සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புலத்திங் ஹாஸ்)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

විසින් ස්ථිර කරන ලදී.

සංශෝධනය සහතිකව කරන ලදී.

අ. හා. 6.49

பி. சி. கைனமன் மயா. (மேடிகோலம்பி டேவென் மன்றி)

(திரு. பி. ஜி. பி. கைனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

Mr. Speaker, there is only about 12 minutes left before the Adjournment and in that short time it will not be possible to cover more than one or two general points. However, I have pleasure in rising to move the amendment to the Address of Thanks of which the Communist Party has given notice.

When I read through the amendments which have been submitted I wondered what would be the general

[කෙතෙක් මය.]

theme or themes of this Debate. Having listened to the speeches so far I must confess that I am still mystified. We have had political theory and we have had autobiography. We have had the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) expounding his theories about coalition. I say "his theories" advisedly, because I was not quite sure which of the several theories about coalitions that he put forward was the one which took priority.

He said first of all that the people of this country do not like coalitions. That was one thesis. The second thesis was that coalitions never work. The third thesis is that a coalition always results in one partner eating up the other. In fact, whichever way he looked at it he found it to his advantage.

Now, I am very glad that the hon. First Member for Colombo South has spent the last four months improving his reading. He certainly got hold of one or two good books like Lenin's, 'The State and the Revolution' from which he quoted. I do not know whether there is any purpose that he should continue with such reading but it is encouraging to know that he is at least reading these books even if he does not wish to understand them. The other book from which he quoted was to establish what Marxist theory and tactics allegedly are. I myself have received a good number of these books from various U. S. Information Agencies, through the post and they keep piling up in the home. In fact, I am in constant trouble with my wife about these. Why do you not throw these things away, she asks. Well, I say, you never know when someone in the U.N.P. might refer to them one day. At last I can go home and justify the presence of some of these things that are there chucked away in some obscure corner of my house.

Now, Mr. Speaker, it is only natural that in this Fifth and final Session of this Parliament, the main

attention should be concentrated on the new Government that was formed on June 11th, on the new situation that has arisen as a result of the formation of this Government, and on the reactions and attitudes of various parties and political groups to this new situation. These will be most likely the fundamental themes that will emerge out of this coalition, and it is also clear at the moment that all the political nuances of the situation, both on that side of the House and on this, are beginning to emerge and take shape. The Throne Speech itself is—and I agree for once with the hon. First Member for Colombo South—basically and in the main, a repetition of some of the pointed measures which were agreed upon by the Sri Lanka Freedom Party and the Lanka Sama Samaj Party and on the basis of which the new Government was formed on June 11th. But the fact that these measures would again be repeated in the Throne Speech was only to be expected and I for one was very impressed after a long time in this House, by the Throne Speech. I have seen so many of them, and I have taken part in the Debates of so many. They say many things, some of which are done, some of which are not done. Very often, things which are never mentioned in the Throne Speech are done but in any case I do not think it is of much value to merely try to pick holes here and there on what was mentioned or what was not mentioned, in what was obviously a happy agreement covering a period of one year.

I think it is more important to concentrate on some of the general issues involved, on the general directions which politics have begun to take, on what are the ways in which the working class and the progressive forces of this country can go forward and what are the major issues in this Speech; and when I say this I am not referring to the whole range of subjects which can be included in government policy but to those urgent and important public questions which have arisen in a practical

way within the last three or four years and whose solutions are both possible and necessary within the course of this session.

The hon. First Member for Colombo South in attempting an explanation of what brought this Government into existence preferred to tackle the matter from a psychological point of view. In fact, his speech was a mixture of all sorts of things—psychology, indifferently assimilated Marxism, political theory, autobiography, humour and mostly unadulterated drivel, particularly when he referred to Marxism. He tried to pose the question of the formation of the present Government as due to the fear of the S. L. F. P. being defeated at the polls and of the conviction of the L. S. S. P. and the other Marxists that they can never succeed in forming a government through the electoral process which he chose to call the democratic process. It is a thoroughly partisan point of view, understandably so, but it seems to me to be a thoroughly superficial, non-serious analysis of what has happened and which did not bring out the factors involved, of what are the positive features and of what is wrong and weak in this situation and remains to be corrected.

Prior to June 11, 1964, and since August 5, 1960, we have had an S. L. F. P. Government. That Government was elected with a very big majority and at the time of the election the Government had not only an absolute majority of seats in the House but also a very large number of votes and a great fund of goodwill from various sections that were not directly involved in the Government. Over the past four years that situation changed. I do not want to go into all the details, but the history of the S. L. F. P. Government from April 5, 1960 to June 11, 1964, was basically one of political instability. It was shown by the fact that practically half the term of the life of the Government had to be spent under emergency powers. It is an admission of the

instability of the Government. Of course in the first period the instability was to a great extent brought about by external factors, external factors associated with various attacks, troubles and movements from circles associated with reaction in this country.

There were the fights over the schools question and also a number of other questions. My hon. Friend, the Leader of the Opposition, at one stage got up and threatened to break the law in regard to the right to use loudspeakers. He actually broke the law—[Interruption]. He stood up here four years ago and stated that he intended to break the law because he thought that that law was infamous. Today the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) the latest convert to revolution apparently—I do not know whether it is revolution or counter-revolution—states that he has been believing in it for a long time. He stood up and announced his intention even to take to violent revolution in case anything undemocratic happens.

There were the troubles involved with the Federal Party satyagraha and then the *coup d'etat*. All these brought about a position of instability and political crisis as the result of the actions of external forces and mistakes made by the Government itself. But during the last two years a new type of political crisis has been developing, a political crisis which has now reached the stage in the manifestation of this Government.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

එකල්හි වේලාව අ. හා. 7 වූයෙන්, කටයුතු අත්හිටවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එතුන් සිට විවාදය 1964 ජූලි 10 වන සිකුරාදා සවස 6 වැනි ටිමේ.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදින්, ප්‍රශ්නය සහානිමුඛ කරන ලදි: “මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය”—[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා].

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Meryl Fernando)

ගරු කථානායකතුමනි, මොරටුවේ “ලංකා විවිං මිල්ස්” යන නමින් හැඳින් වෙන, එසේ නැත්නම් වෙලෝනා බැනියම් කර්මාන්තශාලාව යන නමින් හැඳින්වෙන, වැඩපොළෙහි ඇති වී තිබෙන වැඩ වර්ජනයක් ගැන ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා ගේත්, ඒ වගේම ගරු රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේත් සැලකිල්ල යොමු කරන්ට සතුටුයි.

පසුගිය සඳුදා සිට එම කර්මාන්තශාලාවෙහි කම්කරුවන් භාර සිය දෙනකු පමණ වැඩ වර්ජනයක යෙදී සිටිනව. එයට හේතු වී තිබෙන්නේ එම කර්මාන්තශාලාවෙහි කම්කරුවන් වෘත්තීය සමිතියක් ඇති කර ගැනීමට ගත් උත්සාහයක් ව්‍යර්ථ කිරීමට එහි අයිතිකරු ඉදිරිපත් වීමයි. මෙම කර්මාන්තශාලාවේ කම්කරුවන් පසුගිය දිනක එකතු වී වෘත්තීය සමිතියක් සාදන්ට තීරණයක් ගෙන එය ලියාපදිංචි කිරීමට කටයුතු කළා. මේ ආරංචිය දැන ගත් කර්මාන්තශාලා හිමියා ඒ වෘත්තීය සමිතියේ භාණ්ඩාගාරිකත්, කාරකසභික යෙක් සහ තවත් උද්යෝගිමත් කම්කරු වන් දෙදෙනකුත් සතියක් ඇතුළත සේව යෙන් පහ කළා. එවිට වැඩපොළේ කම් කරුවන් තීරණයක් ගෙන මේ ක්‍රියාවට ඉඩ දෙන්නට ප්‍රචවන්කමක් නැත කියා, පසුගිය සඳුදා සිට වැඩ වර්ජනයක් ආරම්භ කළා. ඔවුන් තමන්ගේ මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකමක් දිනා ගැනීම සඳහායි, ඒ සටනේ යෙදී සිටින්නේ. ඒ එක්කම අස් කළ කම්කරුවන් 4 දෙනා ආපසු වැඩට ගත යුතුය කියා ස්වාමි පක්ෂයට බල කිරීමටයි, ඒ උදවිය සටනේ යෙදී සිටින්නේ. ඒ ස්ථානයේ වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවන්ට කම්කරුවන්

උත්සාහ ගෙන තිබෙනව. එහෙත් දෙවනා වක්ම ඒ කර්මාන්තශාලාව අයිතිකරු කම්කරුවන්ගේ ඒ උත්සාහයට ඉඩ නොදී ඔවුන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කර තිබෙනව. 1958 දිත් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. එවිටත් වර්ජනයක් ඇති වී ඒ ප්‍රශ්නය අවසානයේදී කම්කරු උසාවියකට තැබුව. 1961 දිත් ඒ විධියේ උත්සාහයක් කම් කරුවන් පිරිසක විසින් ගන්ට යෙදුනා. ඒ අවස්ථාවෙදිත් කම්කරුවන් 6 දෙනකු අස්කර දමනු ලැබු අතර ඔවුන්ගෙන් 4 දෙනෙක් කම්කරු උසාවියක් ඉදිරිපිටට ගියා. නැවත වරක් මේ අවුරුද්දේදිත් මෙය සිදු වී තිබෙනව. එම නිසා මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකමක් ලබා ගැනීම සඳහා මෙම කම්කරුවන් ඉදිරිපත් වී සිටින මේ අවස්ථාවෙදී ඒ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා ඉක්මණින් ක්‍රියා කළයුතු බව මුලින්ම මා මතක් කරන්ට කැමතියි. මෙම කර්මාන්තශාලාවෙහි පවතින්නේ ඉතාම දුකිනි තත්ත්වයක්. ලංකාවේ තිබෙන බැනියම් කර්මාන්තශාලා අතරින් ඉතා විශාලම කර්මාන්තශාලාව මේ වෙලෝනා කර්මාන්තශාලාවයි. එහි කම්කරුවන් 1,300 ක් පමණ වැඩ කරනවා. ඔවුන් පුරසාරමක් වශයෙන් කියනව, ලංකාවේ පමණක් නොව මුළු අග්නිදිග ආසියාවේම තිබෙන විශාල බැනියම් කර්මාන්තශාලාව මේකයි කියා. එය ඇත්තදැයි මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් මේ ස්ථානයේ තත්ත්වය ගැනත් කරුණු ස්වල්පයක් පැහැදිලි කිරීම අවශ්‍යයි. මේ අයට ගෙවන්නේ ඉතාම හිඟන පඩි ක්‍රමයක් අනුවයි. කාන්තාවන්ට ගෙවන්නේ දිනකට රුපියලක පඩියක් පමණයි. ඒ කියන්නේ එම අයගෙ පඩිය පටන්ගන්නේ දිනකට රුපියලිනුයි. අවුරුදු කීපයකට කලින් ගෙව්වේ, දිනකට ශත 50 බැගිනුයි. මාස කීපයක් වැඩ කරන විට ශත 25 ක් වැඩ කරනව. ඒ අනුව එක කාන්තාවකට මසකට රුපියල් තිහකට, තිස් දෙකකට හෝ තිස් පහකට වැඩ වේතනයක් ලබන්න අමාරුයි. ඇතැම් කාන්තාවන් ඉතා දුර පළාත්වලින් පැමිණිලයි, මෙහි සේවය කරන්නේ. ඒ අය එම කර්මාන්ත ශාලාව අවට ගෙවල නවාතැන් ගෙන සිටිනව. ඒ අය බෝඩිං ගස්තු වශයෙන් මසකට රුපියල් 25 ක් පමණ ගෙවනව.

එතොකොට ඉතිරි වෙන්තෙ රුපියල් හයයි, හතයි. අවුරුද්දකට පඩි සහිත නිවාඩු කියා නිවාඩු දින හතක් තියෙනව. නමුත් අවුරුද්ද අවසානයේදී පඩිය බලා බෝනස් එකක් දෙනව නම්, ඒ දින හත වෙනුවෙන් ඒ බෝනස් එකෙනුත් කපනව. පැය 8 කට වඩා වැඩ කළාම අතිකාල දීමනා ගෙවන පිළිවෙලක් නැහැ. කාන්තාවන් වැඩ දෙනෙක් මේ ස්ථානයෙහි සේවය කරනව. නමුත් මනුෂ්‍යයන්ට අවශ්‍ය කරන මූලික අයිතිවාසිකම්වත් පහසුකම් වත් එහි සලසා නැහැ. විශේෂයෙන් කාන්තාවන්ට වැසිකිලි පහසුවවත් සලසා නැති එක මෙම වැඩපොළ අයිතිකාරයාට ලජ්ජා විය යුතු කරුණක්ය කියා මා සිතනව. යම් කාන්තාවක් විවාහ වුණොත් ඉන් පසුව ඇය සේවයෙන් අස් කරනව. හැබැයි, ටික දිනක් ගියාට පසුව ඇයගේ පැරණි සේවය කඩා, නැවත ආපසු සේවයට ගන්නව. වැඩ කරන වේලාව තුළ යම් කම්කරුවකු අනතුරකට භාජන වුණොත් ඔහු ස්වාමි පක්ෂයට රුපියල් 5 ක දඩයක් ගෙවන්න ඕනැ. ස්වාමි පක්ෂය කම්කරුවාට වන්දියක් ගෙවනව වෙනුවට කම්කරුවා මැෂින් එකට වන්දියක් ගෙවන්න ඕනැ. (බාබා කිරීමක්.) අද ඒ විධියේ තත්ත්වයකුයි, එහි තිබෙන්නේ. මේ වැඩපොළේ අයිතිකාරය, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රධාන පෙළේ සහිත යෙක්. එක්සත් ජාතික පක්ෂය අපට මේ දිනවල කියනව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්න ඉදිරිපත් වෙනවය කියා. මේ ආණ්ඩුව මැතිවරණයක් නො තබනව නම් විප්ලවයකින් හරි එය කරනවාය කියනව. නමුත් තත්ත්වය අර විධියයි. මේ කම්කරුවන් සටන් කරන්නේ මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකමක් වන වෘත්තීය සමිති පිහිටුවා ගැනීමේ අයිතිවාසිකම දිනාගැනීම සඳහායි. එවැනි අයිතිය කට ඉඩ නොදෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රධාන පෙළේ කෙනෙක් ගැනයි, ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න සිදු වී තිබෙන්නේ. මා සිතනව මෙම තත්ත්වය අසා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය ලජ්ජාවට පත් වේවිය කියා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාභ අභ්‍යන්තර ඉංග්‍රීසි)

(An hon. Member)

ඒ අයට ලජ්ජා නැහැ.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.

(ති.රු. උද්ග්‍රී ජෙනානායක)

(Mr. Dudley Senanayake)

ඔය පැත්තට ගියාට ලජ්ජාවක් නැහැ.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ති.රු. මෙරිල් පෙර්නාන්දෝ)

(Mr. Meryl Fernando)

මේ තත්ත්වය මගහැරවීමට ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරලත් නැහැ. මේ ආණ්ඩුවේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය නිසා මෙවැනි කර්මාන්ත ශාලා හිමියන්ට විශාල වාසි ලැබී තිබෙනව. දැන් පිටරටවලින් බැතියන් ගෙන්වීම සීමා කර තිබෙනව. විශේෂයෙන්ම පිටරටවලින් ෂර්ට් වර්ග ගෙන්වීම හුඟක් දුරට සීමා කරලයි තියෙන්නේ. එම නිසා පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළදී මෙවැනි කර්මාන්ත ශාලා හිමියන් විශාල ධනවතුන් වී සිටිනව. එවැනි පැක්ටරිවල ප්‍රමාණයන් වැඩි වී තිබෙනව. නමුත් ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් වෙලා එහි කම්කරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් නීතිය යටතේ ලබා දෙන්න පුළුවන් පමණින්වත් ලබා දෙන්න කටයුතු කර නැහැ.

මා 1957 දී පඩි පාලක සභා ගැන උද්ඝෝෂණ කළ බව කියන්නට කැමතියි.

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(කෙළරාභ ගම. පී. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන—
தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minister of Labour and Housing)

දැනට පත් කර තිබෙනවා.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ති.රු. මෙරිල් පෙර්නාන්දෝ)

(Mr. Meryl Fernando)

පත් කරල නම් තිබෙනවා. නමුත් අවුරුදු කීපයක් ගත වුණාට පසුවයි. ඉලංගරත්න මහතා ගරු ඇමතිතුමා හැටියට සිටි කාලයේදීත් මා මෙය මතු කළා. එතකොට දුන් පිළිතුර නම් කනගාටුදායකයි. එදා කීවේ මොකක්ද? ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා තිබෙනවාය, නමුත් මෙතන ගෙවන පඩි ගැනත් වෙන තැන්වල

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ගෙවන පඩි ගැනත් බලන විට ඒ තරම් අසතුටුදායක තත්ත්වයක් නැත කියලයි. 1960 ත් මා මෙය මතු කළා.

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena)

පඩිපාලක සභා දැන් පත් කර තිබෙනවා.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Meryl Fernando)

දැන් පත් කර තිබෙන එක හැබැයි. නමුත් ඒ අවුරුදු කීපයක් ගත වුණාට පසුවයි. නීතිය යටතේ කලින්ම පත් කරන්න ඕනෑ තරම් ඉඩ කඩ තිබුණා. නමුත් ඒ සඳහා අවුරුදු කීපයක් ගියා. 1960 අගෝස්තු මාසයේදී මා එය මතු කළ විට දැන් සිටින කම්කරු ඇමතිතුමා ඉතාමත් ම උනන්දුවෙන් පොරොන්දුවක් දුන්නා මාස තුනකින් පත් කරනවාය කියා. නමුත් අවුරුදු තුන හමාරක් ගිහිත් දැනුයි පඩිපාලක සභාවක් පත් කර තිබෙන්නේ. ඒ පඩිපාලක සභාවේ පළමු වැනි රැස්වීමේදී, මේ වගේ කර්මාන්ත ශාලාවලට ගොස් පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුය කියා අපි යෝජනා කළ විට රස්කින් ප්‍රනාන්දු මහතා වැනි අය එයට විරුද්ධ වුණා. මේ කම්කරු නියෝජිතයින් ආවොත් උන්නාහෙලාගේ වැඩපොළවල තිබෙන රහස් දැනගනිවිය කියා උන්නාහෙලා කියා හිටියා. ඒ විධියට ඒ පඩිපාලක සභාවේ වැඩවලටත් පුළුවන් තරම් බාධා කරනවා. ඕනෑම පැක්වේරියකට ගොස් පරීක්ෂාකර බලන්නට මේ පඩිපාලක සභාවලට නීතියෙන් ඉඩ දෙන්නය කියා මා ඇමතිතුමාට කියනවා. එසේ කිරීමට හැකි වන පරිදි එයට සංශෝධනයක් පිළියෙළ කරන හැටියට අපි ඉල්ලනවා. දැන් පඩිපාලක සභාවක් තිබෙනවා. නමුත් එයින් තීරණය අරගෙන ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන විට තව මාස තුන හතරක් ගත වෙවි.

දැන් මේ සටන ඇති වුණාට පසුව පොලීසිය ක්‍රියා කළ ආකාරය ගැනත් මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන්නට තිබෙනවා. පසුගිය අගහරුවාදා සවස වැඩ ඇරෙන

වෙලාවේදී කම්කරුවන්ටත් මහජනයාටත් පොලීසිය පහර දී තිබෙනවා. පොලීසිය කියනවා මේ ගොල්ලන් ගල් ගැසුවාය කියා. නමුත් මහජනයාගෙන් විමසූ විට ඔවුන්ගෙන් කවුරුවත් පොලීසියේ කියා මත අනුමත කරන්නේ නැහැ. ඔවුන් කියන්නේ මුලින්ම ගල් ගැසුවේ වැඩ පොළ අයිතිකාරයාගේ මැරවරයන් කියලයි. පොලීසිය ඒ මැරවරයින්ට විරුද්ධව කිසිවක් කළේ නැහැ. මහජනයාටත් කම්කරුවන්ටත් විරුද්ධව ක්‍රියා කළා. ඇත්තෙන්ම සිදු වී ඇත්තේ කනගාටුදායක තත්ත්වයක්. එපමණක් නොවෙයි එදා උදේ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන් සමරක්කොඩි මයා.) එතන සිටියා. මැරවරයින් පහර දෙන්නට වගේ මේ කම්කරුවන් ඉදිරියට එන විට උඩවත්ත පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් මහතා ගොස් ඔවුන්ට කපා කර ආපසු ආවා. එවිට නැවතත් මේ මැරවරයින් ඉන්ස්පෙක්ටර් පිටුපසින් එන්නට පටන් ගත්තා. මැරවරයින්ට පොලිස් නිලධාරියෙක් ඒ විධියේ අවවාදයක් දී එන විට ඒ මැරවරයින් නැවත ඔහු පස්සෙනුත් එනවා නම් ඔහුන්ට විරුද්ධව පොලීසිය ක්‍රියා නොකරන්නේ ඇයි කියා මා අහනවා. එසේ නොකොට කළේ මොකක් ද? මේ කම්කරුවන්ටත් මහජනයාටත් විරුද්ධව ක්‍රියා කළා. මේ ගැන තදින්ම විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, පැමිණිලි ගැන ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාටත් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මම හිතන හැටියට සභානායකතුමාටත් මේ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එක් මහත්මියක්—ලීලා ගමගේ කියන මහත්මිය—පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. උඩුවම්පල පටු මාවතේ යන විට පොලිස් භටයෙක් එක් අහිංසක මිනිසකුට පහර දී තිබෙනවා. ඒ මහත්මිය ඒ මන්දැයි ඇසූ විට ඇයගේ බෙල්ලෙන් අල්ලා තල්ලු කර දමා තිබෙනවා. ඊට පසු ඒ අසල කඩයකට ගොස් පහර දී තිබෙනවා.

පොලිස් නිලධාරීන්ගේ මෙවැනි මැරවරකම් පිළිබඳව මීට පෙරත් මේ ගරු සභාවේදී මහජන මන්ත්‍රීවරු කරුණු ඉදිරිපත්

[තුරෙයිරත්නම් මයා.]

small hamlet. They even set fire to a few houses. I am tabling three photographs in this House.

This is a tiny village in my electorate. The people living there have no protection. Their huts were burnt down or smashed by these ruffians who were supposed to be guarding our shores. I know that they are not engaged in their legitimate duty. They threatened unarmed men.

After the first argument a few men left in the company of the police and the Chairman of the Village Council of the area. They went to the base camp. By that time 30 or 40 of these thugs had left for our small hamlet of Thalayady. The persons who went to report the incident to the base camp were themselves assaulted by the sentry and a few military men in the camp itself. These ruffians assaulted the chairman and the people who accompanied him along with the police. The police themselves were assaulted by the army men.

Is not small Thalayady a part of free Lanka? Is it not a part of Sri Lanka? These army men are behaving in a most aggressive way. Are they loyal to this Government? I know that many of them receive double pay.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

They are savages.

තුරෙයිරත්නම් මයා.

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Mr. Thurairatnam)

These men are there to protect——

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නගනාන

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

To protect this murderous Government.

තුරෙයිරත්නම් මයා.

(திரு. துரைரத்னம்)

(Mr. Thurairatnam)

This same batch of army men have been involved in about two or three incidents. What is the use of keeping these military men there? Are we an occupied territory? Will this Government hold an independent inquiry? The police themselves have been threatened and assaulted. What have you got to say? As a first step you must withdraw these military men from there. You say that they are stationed there because there is illicit immigration and smuggling. These activities are going on in spite of all these army men. I know much more about this matter than you do. It costs only Rs. 25 to buy over an army man. In the case of the police it costs a little more. I know very much more than all of you. As such, I say the poor innocent men are being assaulted. Why are you keeping these men over there?

I can quite understand the difficulties of the privates over there. They are living at the Coast Watch Point. As they are left in a desolate sea beach they have nothing else to do. Theirs is really a psychological problem. Rs. 2.06 is deducted from the pay of these army men. What can they do? I spoke to them, not about this incident, but before this incident. They told me that about Rs. 2.06 is deducted from their pay. They have to resort to something else, which they have always done. When they create trouble they are sent back. That is why they are creating trouble.

What is the cost of maintaining the army in the North? How many illegal immigrants have your army men caught? How many smugglers have they caught? How many plane trips have they made? How many truckloads? What is the amount of petrol used? Can you account it to the people of this country? I ask this Coalition Government at least to go into this matter. These thugs cannot be allowed to go scot-free. They are trying to cut your own throats. What we are receiving you will receive tomorrow. Jaffna is also a part of this

Island and the Northern Province is also a part. In the Eastern Province, in Vellamanal, you had a similar incident. Everywhere they are on the rampage. Something must be done. If you want to save your own necks, act now.

I want to have an answer from the Hon. Leader of the House as to whether he will hold an independent inquiry because I know in a court of law these ruffians cannot be identified. They do not come in uniform. They go about in sarongs—in civil clothes. Whenever we complain they say it cannot be their men and that it must be some other men. It is high time that some action is taken. I want a categorical answer from the Leader of the House as to whether an independent inquiry will be set up to inquire into this. Those found guilty should be punished, because in a court of law the innocent fishermen cannot identify these thugs who come in a bunch, and not just transferred to Colombo. Otherwise, we will have to assume that you are practising this thuggery. I want a categorical answer from the Leader of the House. He is silent like William the Silent.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

You must allow me to reply.—
[Interruption]. I want time to answer this question.

සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන—කොට්ටාව)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

විශේෂයෙන්ම ගමනාගමන ඇමති තුමාට ඉදිරිපත් කළයුතු ප්‍රශ්නයක් තිබේ නව. මගේ ප්‍රදේශයේ කඩුවෙල එක් පුද්ගලයෙක් බස් 22 ක් හිමි කරගෙන විශාල බස් සමාගමක් වැනි ව්‍යාපාරයක් කරගෙන යනව. වැන් සේවයක් කියා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට අයත් පාරවලත් අනෙක් පාරවලත් මේ බස් දමා ක්‍රියා කර ගෙන යනව. ඒ බස් වික ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට පවරා ගැනීමට කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

වැන් සේවයක් කියා මගින් 20, 25, 30 පටවන, ටී. පී. පෙරේරා මහත්මයාට හිමිව තිබෙන මේ බස් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට පවරා ගැනීමට ක්‍රියා කරන මෙන් මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාව ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මොරටුවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා) ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන්, කොයි අන්දමින් එය පැන නැග තිබෙනවාද කියා විභාග කර මට දැන්වීමටත් රස්කින් ප්‍රනාන්දු මහත්මයා සමගත් වෘත්තීය සමිතින් සමගත් සාකච්ඡා කර මෙය වහාම බේරුම් කරන ලෙසත් මා කොමසාරිස් තුමාට නියෝග කර තිබෙනවා. මා ටෙලි පෝනයෙනුත් කිව්වා මේ ප්‍රශ්නය වහාම බේරුම් කරන්න කියා. පණතේ දුර්වල කම් තිබෙන බව මා මෙහිදී සඳහන් කරන්න ඕනි. ඒ අඩුප්‍රතික්ෂේප නැති කිරීමට ලිහිල්ම සංශෝධන පණතක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමට මා විරූ කර නවා. රස්කින් ප්‍රනාන්දු මහත්මයාත් වෘත්තීය සමිතින් ගෙන්වා මේ අරගලය වහාම බේරුම් කරන්න මා විරූ කරන බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු මන්ත්‍රිවරයෙක්

(කෙළරාව අභ්‍යන්තර මන්ත්‍රිවරයෙක්)

(An hon. Member)

ඒක ආණ්ඩුවට ගන්න. [බාධා කිරීමක්]

සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

එනම් විශේෂයෙන්ම යු.එන්.පී. එකට අවශ්‍ය කොළපාට බැනියන් සෑදෙන නිසා ආණ්ඩුවට ගන්නොත් එය නතර කරන්න පුළුවන් වෙයි.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

With regard to the matter raised by the hon. Member for Point Pedro, I have looked into the matter and

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා සවකීය කළාවල ශුද්ධ කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන බවට මා විසින් පිටපතක් ගෙන එහි වැරදි හරිගස්සා එම පිටපත ප්‍රධාන වාර්තාකරු හා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත

නොදුක් මව, ඇබෙන සේ එවිය යුතුයි.

அங்கத்தவர்கள் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்ய விரும்பும் பிழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற் றெளிவாகக் குறித்து பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை பிரதிநிதிகள் சபை பிரதம அறிக்கையாளர்—ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

Corrections which Members suggest for the final Print should be clearly marked in this Report, and the copy containing the corrections must reach the Chief Reporter and Editor of HANSARD, House of Representatives.

Thursday, 16th July, 1964

1964

1964

1964

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org